

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Fra Fyrste til Knejpevært (Holger-Madsen, DK, 1913)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1089 (pdf: p. 2–78)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

I.

Frskinde Pinarosa darter

P e r s o n e r n e

Egon, Fyrst Spinarosa.

Ellen, Fyrstinde Spinarosa.

Arthur, 7 Aar)
) deres Børn.
Bob, 5 Aar)

Den gamle Fyrste)
Den gamle Fyrstinde) Egons Forældre. *Ani Polow*

Dr. Werner, Børnenes Huslærer.

Drengenes gamle Bonne.

Asta Leonhard.

Gemma, Baronesse Gagliardi.

Madame de Martarron

Von Neuhoff.

Buckle.

Henry, Tjener i Klubben.

Astas Kammerjomfru

Felix, Fyrst Egons Kammertjener.

Mary, Ellens Kammerjomfru

Den gamle Fyrstes Tjener.

En Impressario fra en Varietè

En Læge

En maitre d'hotel.

Personerne (fortsat)

En Sygeplejerske

En Auktion

2 Negere

Tommi Smith

Fyrstens Tjener

Hotelbetjening

Læger

Gendarmer

Passagerer paa en Oceandamper

Officerer paa en Handelsdamper-Linie

Hovmestre

Cow Boys

Folk.

1.

Fyrstinde Spinarosa danser.

1ste Billede.

I Haven til en fyrstelig Villa.

Bred fornem Terasse, opdækket Tebord

Egon, Fyrst Spinarosa (ingen regerende Fyrste,)

en elegant Mand i Begyndelsen af Trediverne, en Smule blasert, sidder i en bekvem Kurvestol og leger med Hundene. (Det bemerkes straks, at disse helst maa være særdeles smukke, godt dresserede Hunde af stor Race, Bernhardiner, Ulmerdog, Leonberger eller lignende).

Ellen blader i et illustreret Tidsskrift.

Werner, Huslæreren, en sympatisk Type, en ved Sport hårdet ung Lærd af god borgelig Familie, kommer med begge Drengene Arthur (omtrent 7 Aar) og Bob (omtrent 5 Aar) hjem fra en Spadseretur. Børnene medbringer Markblomster og Werner har ogsaa nogle.

De giver alle Blomsterne til Moderen og Ellen ordner dem glædesstraalende i en Vase, idet hun klapper Børnene og kysser dem. Egon hilser ligeledes paa dem, men kun flygtigt. Overfor Werner opfører han sig reserveret, næsten overlegent.

Werner trækker rn tyk Bog frem fra sin Brystlomme og overrækker Ellen den, som takker ham. (I Samværet mellem den begge maa det aldrig glemmes, at hun er

Fyrstinde og han hendes Børns Lærer. Fremdeles betones fra først af den dybere Overensstemmelse af deres Naturer og den venlige Interesse som den kloge af sit Milieu ofte trængte Frue nærer for den dannede Mand med de gode Manerer.) Werner gaar med Drengene hen i Baggrunden.

En Tjener i Fyrstens Livre, hvilket alle Husets Tjenere bærer, melder Fyrstens Forældre, Fyrst og Fyrstinde Spinarosa, Egon gaar livligt sine Forældre imøde, medens Ellen gaar venligt bagefter. Til Tebordet føjes under det følgende af Tjeneren endnu Kuverter for det gamle fyrstelige Par. Livlige Velkomsthilsner. Man ser hvorledes Egon endnu forkæles af sin Moder, hvilket Ellen smilende finder sig i; Moderen udtrykker sin Bekymring over hans mindre gode Udseende.

Den gamle Herre er særdeles venlig mod sin Svigerdatter.

Ellen skænker selv Te. Tjeneren bringer 3 Visitkort paa en Bakke.

[(Afbrydelse af Billedet. Visitkortene vises i stort Format og Bogtryk: Gemma, Baronesse Gagliardi, - Madame de Martarron, - Asta Leonhard.)]

Fortsættelse af Billedet. Ellen undskylder sig med at hun maa modtage Damerne og gaar henimod Trappen til Villaen, een af Hundene, den største, vil følge

3.

hende. Den er, som det før har vist sig, hendes Yndling. Ellen klapper den henne paa Trappen, for= maner den som et Barn og sender den tilbage. Denne Tilbagesenden af Hunden er det sidste man ser af Billedet. Eventuelt kan et særligt Billede vise Hundens Tilbagevenden fra Trappen.

2det Billede.

Anmodningen (Bønnen).

Meget elegant Salon i det fyrstelige Hus. 3 meget chike Damer træder, ledsaget af Tjeneren ind og venter paa Ellen. Baronesse Gagliardi, en elskværdig aristokratisk Dame i sine bedste Aar, Madame de Martarron ung og livlig, Asta Leonhard en aparte Skønhed i hvilken Publikum hurtig maa spore et intrigant Væsen.

Ellen kommer ind fra venstre, hilser paa Baronessen og Madame de Martarron som gamle Bekendte og lader sig Asta Leonhard, som hun aabenbart ikke kender, forestille. Damerne sætter sig og fremsætter deres Bøn. Asta forbliver høflig reserveret. Baronesse Gagliardi overrækker et Blad, paa hvilket Komiteens Opraab er trykt.

[(Afbrydelse af Billedet. Opraabet viser sig trykt forsynet med flere fornemme Damers haandskrevne Underskrift; Ordlyden er: "Undertegnede Komite,

bestaaende af Damer af det bedste Selskab, har planlagt en større Velgørenhedsfest til Fordel for fattige nødlidende Kunstnere. Man har tænkt sig denne som en større kunstnerisk Underholdning, bestaaende af Sang, Dans og levende Billeder, til hvilke allerede følgende have tilsagt deres Assistance." Her følger de haandskrevne Underskrifter, som de første: Baronesse Gagliardi, Madame de Martarron og Asta Leonhard.)

Fortsettelse af Billedet. Damerne anmoder Ellen om hendes Underskrift.

3die Billede.

Visitkortet.

Paany i Haven. (som 1ste Billede.)

Egon i Samtale med sine Forældre. Begge Drengene kommer tilbage under Udveksling af livlige Hilsner med Bedsteforældrene, som har bragt nogle Smaating med til dem.

Werner er fulgt efter Børnene; medens de Gamle underholder sig muntert med Børnene og deres Lærer, tager Egon uden dybere Interesse Damernes Visitkort. Det første kaster han ligegyldig tilbage paa Bakken, ligesaa det andet, men da han tager det tredje, studser han og bliver forskrækket.

[(Afbrudelse af Billedet. Det enkelte Kort viser

sig endnu engang: "Asta Leonhard",.)]

Fortsættelse af Billedet. Egon farer bevæget sammen og krammer Kortet sammen i Haanden. I dette Øjeblik henvender de Gamle sig til ham, men idet han søger efter en Undskyldning, beder han Forældrene om at blive her og iler op ad Trappen. De Gamle ser forbavset efter ham og derefter paa hinanden.

Werner der har bemærket Optrinnet med Kortet tager nu upaaagtet bag de Gamles Ryg Kortene op. Ved det tredje studser han og gør en Bevægelse som vilde han sige: "Ja saa, nu forstaar jeg!"

De Gamle vender sig om imod ham og spørger hvad dette skal betyde. Huslæreren trækker paa Skuldrene som vilde han sige: "Jeg ved intet".

Werner lader nu Børnene tage Afsked og gaar med dem begge, idet disse fortroligt hænger ved ham, ned i Baggrunden af Haven. De Gamle bliver, let Forudroligede, tilbage.

Nu udvikler der sig en smuk Scene, idet den gamle Fyrstinde først under munter Smaaskænden borttager en Plet paa hans Skjortebryst og derefter ved Teen elskværdig betjener ham, som vilde hun sige: "Saa maa jeg ogsaa her være Frue i Huset". Mellem disse Beskæftigelser tager hun fra Bordet den Bog som Werner har bragt, læser ved Hjælp af sin Lorgnet dens Titel, som vilde hun sige: "Respekt! Saadanne

Sager læser vor Svigerdatter".

Slutningen af denne Scene maa være kælen - naturligvis uden enhver erptisk Bagtanke, - saaledes at denne Scene mellem de to Gamle bliver af en elskværdig, men humoristisk Virkning.

4de Billede.

Salonens Hemmelighed.

I Salonen (som 2det Billede) Billedet begynder hvor 2det Billede ophører. Ellen tager Papiret og underskriver det, Damerne staar tilfredse bag hende.

Man ser hvorledes Asta sender urolige Blikke mod Døren gennem hvilken hun er kommen, som om hun herfra venter et eller andet.

Egon viser sig i Døren og gør sig før de andre Damer, som staar hos Ellen ved Skrivebordet, bemærker det, ved et Blik og en rask Bevægelse forstaaelig for Asta. Ellen rejser sig og vil forestille Asta, (men dette er ikke nødvendigt.) Et Øjeblik Forbavselse derpaa en kort Samtale; saa takker Damerne og bortfjerner sig, Asta sidst. Det underskrevne Papir har de ladet ligge paa Pulten. Ellen synes at spørge Egon, der har tændt sig en Cigaret: "Er dine Forældre endnu her?" Egon svarer: "Ja, nede i Haven." Ellen gaar ned i Haven.

Egon vil ubesluttsom gaa hen imod Døren, men i dette Øjeblik kommer Asta tilbage, hun har med Vilje glemt Papiret og benytter dette som et Paaskud paa endnu engang at faa Egon at se alene.

Egon iler, idet han har overbevist sig om at Ellen allerede er gaaet ned i Haven, hen imod Asta og omfavner hende. Derefter en kort Scene som om han vilde sige: "Det har du gjort godt," og fra hendes Side: "Ikke sandt, man kan alt hvad man vil." Derpaa følger en kort Aftale, saa synes Asta at høre Støj, hun gør sig fri og begge farer hurtig fra hinanden.

Tjeneren kommer ind fra venstre og melder noget, Asta tager formelt Afsked, idet hun endnu engang hentyder til det glemte Papir, derpaa gaar hun ud. Egon gaar forbi Tjeneren, der ser efter Asta, idet han med et fiffigt Smil indsuger hendes Parfume.

5te Billede.

Tennisspillet.

Et andet Parti af Haven, Græsplæner med Tennisplads, i det Fjerne Tebordet med Opgangen fra 1ste Billede. De Gamle gaar Arm i Arm til den Plads hvor begge Drengene spiller Tennis. (Spillet kan eventuelt ogsaa være Fjerboldt eller et andet Spil, ihvert-

8.

fald maa det være et Spil, hvor den barnlige Behændighed kan vise sig og som ogsaa senere de Voksne kan spille.

Drengene spiller under Opsigt af Werner, der her paany viser sig som begge Drenges faderlige Ven og ofte griber belærende ind. Bedsteforældrene se, stolte over deres Børnebørns Behændighed, til.

Ellen kommer hurtig igennem Haven og undskylder sig endnu engang. De Gamle synes at ville spørge: "Hvor er Egon?" og Ellen svarer, idet hun ser henimod Huset: "Jeg ved det ikke rigtig, men han maa ogsaa snart være her".

De Gamle formaner drillende Ellen til ligeledes at spille, men hun beder sig smilende fritaget; da imidlertid Børnene ligeledes jublende anmoder hende derom, spiller hun først med den lille Bob mod Werner og den større Arthur. Imidlertid udvikler der sig, medens Børnene begejstrede ophører at spille, en Turnering imellem Ellen og Werner alene. Begge spiller udmærket og bliver ivrige (Spillet maa vælges derefter).

Det gamle fyrstelige Ægtepar og Børnene komme som Tilskuere i livlig Bevægelse. Netop under en særlig Vending i Spillet viser Egon sig og studser.

Spillet bliver noget forlegent afbrudt, idet Werner

høflig tilbyder Egon at spille videre i hans Sted, hvilket Egon koldt nægter. Spillet er forbi.

Medens de Gamle, til hvilke Børnene slutter sig, forbliver uforstaaende, taler Egon, noget fra oven nedefter, med Huslæreren om alt, som angaar Drengene. Det synes, som om Werner vil give et skarpt Svar, han ser paa Ellen og bader det i sig. Derpaa kalder han paa Drengene og anbefaler sig høflig, særlig for Ellen, der paany ganske uberørt venlig tilnikker ham, hvorpaa han med Drengene gaar ind i Huset.

Egon ser nervøs paa sit Ur og undskylder sig adspredt, at han maa gaa. Forældrene synes at ville spørge: "Vil du ikke køre med os, vi maa jo ogsaa snart bort?" Men Egon takker og afslaar det.

Ellen, der vil bringe de Gamle paa andre Tanker, søger spøgende at overtale dem til at spille et Parti med sig. Begge værger sig leende.

Ellen søger imidlertid paa alle Maader at overtale dem, og tilsidst spiller den gamle Fyrste, hvis Hustru lystig har opfordret ham dertil, med Ellen. Han spiller som en gammel Mand, der engang har været en rask Karl, humoristisk, dog uden at blive grotesk forsøgsvis indtil han med en smertelig Bevægelse: "Av min Skulder!" opgiver Partiet og undskylder sig overfor Ellen, idet han galant kysser Sejrs-

herreindens Haand.

Tjeneren kommer med det fyrstelige Herskabs-Overtøj og melder, at Automobilet holder for Døren.

6te Billede.

Ved Parklaagen .

En gammel Vægter tager sig med den udslukte Pipe i sin Haand en lille Lur foran Slotsparkens Portnerhus ved den elegante Parklaage.

Foran Parklaagen holder 2 Automobiler, nemlig det gamle fyrstelige Pars og Egons. Begge Chaufførerne staar, skilt fra den gamle Vægter ved Gitteret og driller den Sovende, de kildrer ham med et fra Vejkanten taget Græsstraa under Næsen. Han slaar i Søvn efter den formentlige Flue. Egon kommer i oprørt og daarligt Humør langs med Parkvejen henimod Laagen, vækker Vægteren, som han bebrejder Pligtforsømmelsen, vinker sit Automobil hen og kører hurtig bort. Vægteren stirrer et Øjeblik forbavset og ærgerlig efter ham og veksler nogle Ord med den gamle Fyrstes tilbageblevne Chauffør, der udtrykker sin Mening omtrent som: "Med ham er det ikke godt at spise Kirsebær". Saa sætter Vægteren sig igen i Scenen paa sin Stol og sover straks ind paany. Det gamle Fyrstepar kommer sammen med Ellen oppe

11.

fra Slottet, Hundene ledsager Ellen. De opvækker den sovende Vægter, men (her maa Modsetningen i den forrige Scene udarbejdes) siger med et elskværdigt Smil: "Ja, ja, saadanne gamle Folk er det Synd at vække".

Ellen tager fra sit Bælte et par Roser og stikker dem overmodig, i Stedet for Piben, der er glædet fra ham, i den Gamles Hænder, som han velbehagelig har foldet over sin Mave; derpaa ledsager hun glad begge de Gamle til deres Automobil og vinker til de bortdragende. Saa gaar hun paa Taaspidserne smilende forbi den sovende Vægter, efter at hun selv har lukket Parklaagen.

Noget efter vaagner Vægteren, der ved en Haandbevægelse har stukket sig paa en Tænn og ser til sin største Forbavselse, at han i Stedet for Piben holder en blomstrende Rosenbuket i sin Haand.

7de Billede.

Hvorhen?

Offentlig Plads i Byen hvor Droscher holder.

Egons Automobil kommer hurtig kørende, han lader Chaufføren holde og kører bort.

Da Chaufføren er udenfor Synsvidde vinker han af en Drosche idet han giver Kusken Anvisning paa, hvor han skal køre hen.

Idet han stiger ind, kommer det gamle Fyrstepars Automobil forbi. Da det som Følge af Trafiken maa køre langsommere hen, ser Fyrstinden Egon og gør Fyrsten opmærksom paa ham. Denne vil, uden paa sin Side at have set Egon lade Automobillet holde. Imidlertid er Egon, uden at bemærke Forældrene, kørt bort derfra i sin Drosche. Fyrsten siger da til den gamle Dame: "Du maa have taget fejl;" han udspørger Chaufføren, men denne trækker paa Skulderen, han ved af Intet.

8de Billede.

De ved Besked .

Et smukt Hus i en elegant Gade i den vestlige Bydel. Egons Drosche kører frem. Han betaler. Udenfor Portnerbøger kommer en gammel Kone, som synes at kende ham, hun gør et meget devot Indtryk, aabner Døren, modtager Drikkepenge og nikker efter at have betragtet Mønten loende efter ham. Et Par Nabokoner kommer med deres Kurve paa Armen til, hun forklarer dem med listigt tilknebne Øjne, at den Mand som har givet hende Pengestykket besøger den Dame, som bor i 1ste Etage. De sladrer og ler.

9de Billede.Hos Asta.

Astas Salon. Elegant, men langt fra indrettet med den Smag som den fyrstelige Bopæl. Et Skuespillerindehjem med alle Slags visne Kranse og værdifulde Gaver. Døre i Midten og ved Siderne.

Asta er sammen med von Neuhoff, en Type paa den udlevede ramponerede Kavaller af tvivlsom Slags, og Buckle, en Englønder af den selvsikre Klubspillers Type. Han er yngre end Neuhoff. Neuhoff er beskæftiget med paa et lille Bord, paa hvilket Nipssagerne er skubbet tilside ein Kartenspiel durch Nadelstiche zu zeichnen (??). Han har ødelagt det ene Kort og lader sig ærgerlig af Asta give et nyt Spil, som hun tager fra et lille Skab. Han slaar dermed Volten - de andre ler, derpaa gør han hurtigt og legende et Par Kortkunstner, hvorefter han paany giver sig i Færd med omhyggeligt at tegne det nye Spil. Asta følger nysgerrig hans Virksomhed. Buckle forsøger nu og da at nærme sig Asta som han af og til suger med et varmt Blik af sine ellers i verdensmandsmæssig Ligegyldighed skuende Øjne. Asta forbliver imidlertid overfor ham kold og afvisende.

[(Afbrydelse af Billedet. To Kort, som Neuhoff netop holder i Haanden og Klør 9 vises i stort Format, saaledes at man tydeligt kan konstatere de fine Markeringer, som er frembragt ved

Naalestikkene. Eventuelt kan her benyttes et andet Spillertrick, inverterfald maa Publikum overbevises om, at to Falskspillere er i Færd med at lave en Falde.))

Fortsættelse af Billedet. Asta har hentet Likører og Cigaretter, begge Herrerne ryger stærkt. Buckle betragter af Kedsommelighed Fotografierne paa Skrivebordet, tager^{snart} det ene, snart det andet i Haanden.

[(Afbrydelse af Billedet. Det Billede som han sidst har taget, viser sig, det er et Fotografi af Egon med haandskreven Tilegnelse, hvorunder der staar: Fra En der misunder sit Billede, at det altid tør være hos dig.))]

Fortsættelse af Billedet. Buckle roser ironisk Billedet, medens Neuhoff ikke lader sig forstyrre i sit Arbejde. Asta tager ærgerlig Billedet ud af Buckles Haand og vil kaste det paa Skrivebordet, hvorved det falder paa Gulvet. Buckle siger beroligende: "Naa, naa saaledes var det jo ikke ment". Det banker paa Døren, Herrerne bliver let forskrækkede, Neuhoff kaster et Bordtæppe over sine Kort. Asta gaar hen til den aflåsede Dør.

Kammerpigen kommer ind med Meddelelsen om at Egon er derude, Kort Forlegenhed, saa lader Asta Kammerpigen komme helt ind og beskæftiger hende paa

forskellig Maade, medens Neuhoff hurtig samler Kortene sammen og stikker dem til sig. Herrerne trækker deres Overfrakker paa. Neuhoff faar et Indfald idet han allerede er halvvejs ude til venstre, gaar tilbage til Asta, trækker sit Ur op og beder hende komme bagefter. Efter nogen Tøven siger Asta: "Ja" og begge Herrerne forsvinder ud ad Døren tilvenstre.

Asta river hurtigt et Vindu op og vifter saa vidt mulig med en stor Vifte Cigarettrøgen bort. Derpaa tænder hun, før at det skal se ud som om hun selv har røget, en Cigaret, saa lægger hun sig paa Divanen, trækker Skindtæppet op over Fødderne, tager en Roman og lader som om hun af Kedsommelighed har bladet deri.

Nu først fører Kammerpigen Egon ind, denne kysser først Asta paa Haanden og derpaa paa Munden, sætter sig smaasnakkende hos hende paa Divanen.

Pludselig springer hun op som om hun havde faaet et Indfald og vil overtale ham til at køre med til Klubben. Endelig synes han - under visse Betingelser - rede dertil. Asta ringer efter Kammerpigen, som skal hjælpe hende med Omklædningen og gaar med hende ind i Sideværelset. Egon ser sig imidlertid

om i Værelset, finder sit Billede paa Gulvet og synes at blive ærgerlig derover. Han sætter det tilbage paa sin Plads. Asta kommer elegant klædt tilbage og Egon beklager sig over den Behandling hans Billede har været Genstand for. Det lykkes hende leende at bortsnakke hans Ærgelse, og da han stadig ikke synes at være forsonet, iler hun hurtig hen til Skrivebordet tager et Billede af sig selv ud deraf og skriver derpaa.

[(Afbrydelse af Billedet. Astas Portræt viser sig med Underskrift: "En der altid glæder sig, naar hendes Elskede kommer".)]

Fortsættelse af Billedet. Asta rækker Billedet til Egon, der glad overrasket stikker det i sin Lomme og kysser hende. Saa tager begge Overtøjet paa og iler ud gennem Midterdøren.

Kammerpigen bliver alene tilbage, hun suger Cigaret-røgen op gennem Næsen, vifter den bort ligesom Asta før, tager sig saa en Cigaret, tænder den, lægger sig paa Divanen og blader gabende i en Roman.

10de Billede.

Et Aftensmaaltid.

Aftensbord i en elegant Spisesal i den fyrstelige Bolig. Begge Tjenerne er netop færdig med at dække til 2 Personer. Uret viser halv 9, man ser paa Tjenernes Bevægelser, at den netop har slaaet, den

ene gaar højtidelig hen mod Døren, banker paa og melder Ellen, at der er serveret.

Ellen kommer, spørger efter Fyrsten, Tjeneren trækker paa Skulderen, hun ser paa Uret, sammenligner det med sit eget, gaar derpaa hen til Vinduet, ser ud, idet man hos hende sporer nogen Utaalmodighed. Begge Drengene Arthur og Bob kommer ind, nyvadskede, i klædelige Kimonos, med nøgne Fødder og vaadt Haar for at sige "Godnat" til Moderen. Bag dem kommer en gammel, venligt udseende Bonne. Moderen klapper de smaa Gutter, siger "Godnat" til dem, gaar hen til Anretningen, hvor hun fra en Desserttallerken tager to Stykker og giver dem hver et. Begge Drengene løber himmelglade til deres Sovekammer, Bonnen gaar smaaaleende bagefter. Ellen ser paa Uret, overlægger et Øjeblik, giver saa Tjeneren Befaling til at servere. Da han vil gaa bort, kalder hun ham tilbage og giver ham en ny Befaling. Den anden Tjener sætter nu en tredje Kuvert paa Bordet, ligeoverfor Ellen, medens den første Tjener gaar bort for at udføre den ham tildelte Befaling, at hente Huslæreren Werner. Werner kommer noget forbavset men dog selskabelig sikker. Ellen beder ham venlig gøre sig Selskab og spise med hende. Han takker respektfuld og sætter sig overfor hende. Egons Plads staar tom. Tjenerne serverer, medens Ellen og Werner fører en rolig

selskabelig og paa ingen Maade ophidset Konversation.

llte Billede.

I Klubben.

Klubværelserne er udstyrede med en vis Talmielegance. Fra Spilleværelset ser man gennem den i Øjeblikket aabne Skydedør ind i de andre Værelser, i hvilke Herrerne og nogle Damer sidder sammen, dels i Samtale, dels læsende. Senere lukkes Skydedørene i Baggrunden, saa at man kun kan overse Spilleværelset, i hvilket et Antal smaa Spilleborde staar parat. De fleste er endnu ubesatte.

Et Par Damer og Herre, Damerne bedre Kokotter, men ogsaa gamle spillegale Damer, som maaske engang har tilhørt Selskabet. Ved et Bord tilvenstre bliver en lidt for tildrukken Officer trukket op af et Par Jou-Ratten og underskriver derpaa uden at agte derpaa sin Vexel, vil derpaa drikke sit Glas ud, finder Øllet dovent og gyder argerlig Indholdet i en Iskøler. Derpaa tager han Afsked paa en nonchalant Maade og gaar vaklende ud ad Døren. Herrerne, som han har spillet med, tænder **leende** deres Cigaretter og gaar hen i Baggrunden.

Buckle og Neuhoff kommer imidlertid ind fra højre. Neuhoff ser paa sit Ur, medens Buckle i en afmaalt, noget blaseret Tone giver Henry, Klubtjeneren, nogle

Anvisninger. Da Salen er ganske tom, vinker Neuhoff Henry hen til sig og giver ham sit medbragte Spil Kort, hvilket han senere skal bruge, naar Spillet begynder. Henry ler hen for sig, uden Fortrolighed. Asta og Egon kommer. De bliver hilste paa en glad, men ikke overdreven Maade. Buckle bestiller Champagne og efter at man har underholdt sig lidt med hinanden, begynder Spillet med de tegnede Kort, som Klubtjeneren har bragt.

Asta staar først bag ved Egons Stol, saa sætter hun sig, -tilsyneladende interesseret af Spillet, - ved Siden af ham. Først vinder Egon og er synligt i godt Humør, saa kommer han i Tab, bliver nervøs og drikker mere. Han vil høre op. Buckle og Neuhoff lader forstaa, at han er i sin Ret hertil, men Asta overtaler Egon og siger, at hun vil bringe ham Held. Hun hænger en Partbonheur, som hun tager fra sin Hals, hemmeligt om ham. Hun blander Kortene og tager af, Egon taber stadig.

12te BilledeFælles Lektüre.

Aftensbord som 10de Billede.

Ellen, og Werner har endt Maaltidet og skyder Frugten og Skylleskaalen tilside. Den serverende Tjener trækker sig tilbage. Werner vil anbefale sig idet han ser paa Uret. Ellen beder ham, efter en kort Tøven, at blive. Hun giver ham smilende Bogen, som han har bragt hende og beder ham om at læse. Han er glad over Forslaget og læser for hende.

Ellen hører, først adspætt, saa mere og mere interesseret, med Haand under Kind, paa hans Oplæsning.

13de Billede.

Et farligt Spil.

Som 11te Billede. I Spilleklubben.

Mange Spillere staar nu interesserede om Bordet, ved hvilket Egon aabenbart risikerer stædige højere og højere Spil.

Neuhoff kan ikke skjule sin Glæde, naar han stadig skyder Pengene over til sig. Buckle derimod er stadig rolig.

Egon spiller mere og mere ophidset og tilsidst taber han ganske Hovedet. Von Neuhoff gør endnu et stort Kup, saa gør han med tiltvungen Ligegyldighed

det Forslag at hæve Spillet, idet han ser paa Uret.

Egon rejser sig, betaler kontant og underskriver to Gældsbeviser, et paa 15000 Mark og et paa 25000 Mark.

[Afbrydelse af Billedet. Gældsbeviserne med noget rystende Underskrift vises]

Fortsættelse af Billedet. Buckle og Neuhoff stikker nonchalant med kavalermæssig kort Tak Papirerne til sig. Herrerne, som har staaet omkring Bordet har spredt sig i Baggrunden, idet de taler om Spillet.

Asta trøster leende Egon, kæler for ham og kysser ham.

Neuhoff har ved et andet Bord bestilt Champagne og indbyder Egon. Egon undskylder sig med Hovedpine, ser paa Uret og fjerner sig. Asta gaar ikke med. Slutning paa Billedet. Gevinstberegningen som Neuhoff foretager paa en lille Sæddel, efter at han med et Blik rundt har overtydet sig om at ingen Fremmed er tilstede. Han overrækker Asta 3 Pengesedler, som hun med et let ironisk Kniks stikker ned i sin Pompadour. Buckle har efter Spillet stukket Kortene til sig, han giver dem nu til Neuhoff som om han minder ham om en Forglemmelse. Denne bliver lidt forskrækket, men ler saa og sønderriver Kortene, som han derpaa kaster i den store Papirkurv. Saa ringer Neuhoff medens Buckle aabner Skydedørene og sér ind i Sideværelserne, som ligeledes allerede er tomme. Klubbjeneren Henry kommer, bringer deres Overtøj og lader dem

gaa forbi, idet han bøjer sig dybt. Da alle er gaaet, o-
 vertyder han sig om, at der heller ingen opholder sig
 i Sideværelserne, gaar derpaa hen til Papirkurven,
 roder deri, tager nogle Stykker af de sønderrevne
 Kort op, sætter dem henne ved Bordet sammen igen,
 trækker en Lup op af Lommen, undersøger dem og
 smiler, ler.

[(Afbrydelse af Billedet. Det sønderrevne og igen
 sammensatte Kort, eet af de to, som tidligere blev
 sete hele i Billedet, vises nu. Man ser igen tydelig
 Punkteringen, som Klubtjeneren nu har opdaget gen-
 nem Lupen)]

Fortsættelse af Billedet. Henry samler de tre
 eller fire Kort, som han har sat sammen igen, tager
 i Baggrunden fra et Skrivebord en Konvolut med Klub-
 bens Mærke, putter dem deri og skriver med Blyant
 noget udenpaa Konvoluten.

[(Afbrydelse af Billedet. Konvolutten med Mærket:
 "Internationale Selskabs-Klub" vises med den med en
 temmelig almindelig Haandskrift gjorte Blyantsnotits:
 " Kort benyttede af Baron Neuhoff og Mr. Buckle i
 Spillet d. 12te Juli, ved hvilket Fyrst Spinarosa
 tabte 42000 Mark")]

Fortsættelse af Billedet. Tjeneren stikker Konvo-
 luttens med Kortene i Lommen ser smilende hen for sig,
 idet han beføler sin Brystlomme som om der deri hvi-
 lede en Skat, gaar hen til den elektriske Kontakt
 og slukker Lysene.

14de Billede.Opdagelsen.

Tilknytning til 12 Billede.

Uret er rykket mere end 2 Timer frem. Werner læser endnu op. Ellen sidder med støttede Albuer uden Træthed, lejlighedsvis afbrydende med en ivrig Bemærkning som han ivrigt interesseret besvarer. Derved ser de undertiden hinanden dybt i Øjnene. Der opstaar en ganske lille men ikke pinlig Forlegenhedspavse. Werner griber da igen efter Bogen og læser videre.

Egon kommer, Felix, hans Kammertjener, følger bagefter og vil tage hans Garderobe, men bliver under Egons Adspredthed, da han ser de to, hurtig sendt ud. Egon synes derpaa forbavset og gnaven, kaster sin Paletot over en Stol, hvorved, ubemærket af ham og Ellen, Billedet af Asta falder paa Gulvet. Werner har set det falde og vil tage det op. Da Egon imidlertid i dette Øjeblik tiltaler ham, lader han det være og glemmer det.

Efter nogen Samtale med Ellen og Werner, hvilken fra Egons Side bliver ført noget reserveret, men paa ingen Maade som om han aner noget fordægtigt, gaar han med en kort Afsked til Soveværelset. Ellen som venligt har givet Werner Haanden, følger efter. Werner vil ligeledes gaa ud gennem den midterste Dør, faar igen Øje paa Billedet og tager det op.

Ellen kommer tilbage igen for at hente Bogen, opdager Werner, der bliver forskrækket ved hendes komme

og søger at skjule Billedet.

I en let Opbrusning af ubevist Skinsyge (thi hun tror det er et Billede af én som han elsker) beder hun ham om at vise hende det. Werner vægrer sig først, men dog da han aner hendes Mistanke, giver han hende det. Hendes Blik bliver mørkt, hun genkender Asta og gør ham en let ironisk Kompliment for hans Smag.

Werner viser Mistanken tilbage. Ja, men Ellen forstaar pludseligt, ler bittert, gaar hen til et Bord, tager en Couvert ud, putter Billedet deri, stikker det igen i Lommens paa Ego's Paletot og ringer paa Tjeneren, der straks kommer: "Tag denne Paletot bort".

Da Tjeneren er gaaet tager Werner Afsked og kysser da, overmandet af sine Følelser Ellen stormende paa Haanden. Ellen formaner afværgende men dog nøjsommeligt beherskende sine egne Følelser: "Det maa De ikke".

15de Billede.

Prøven til Velgørenhedsfesten

En stor Sal i Baronesse Gagliardis Hus.

En Prøve - ikke den første - til Velgørenhedsfesten skal begynde. Den store Dansesal er indrettet for denne Prøve. De sidste Arrangementer bliver endnu truffet. Arbejdere lægger sidste Haand paa en lille Scene (Tribune) som bliver draperet. Tjenere bærer et Par Stole og Sæder hen for Tilhørerne og Venner, som vil se til, og for Regissøren. Dog maa alt bevare Karakteren af en Prøve.

Baronesse Gagliardi, livlig og i bedste Humør griber nu og da selv ordnende ind.

Asta kommer, bliver venlig hilst af Baronessen og omsværmet af Herrerne.

Et Par unge Mennesker prøver, under Ledelse af en Skuespillerinder let karrikeret forestiller en overlegen Regisør, et levende Billede.

En Rococco - Kavaller og en Rococco - Dame, der for at prøve har trukket deres Kostumer paa, præsenterer sig, udsatte for de andres kritiske Dom, sky for dem alle, ogsaa for Baronessen, medens Skrædderen, med Knappenaale i Munden trækker og stikker i Tøjet. Frisøren prøver Parykker paa nogle unge Mennesker, hvilket vækker megen Munterhed. De Medvirkende staar sammen i smaa Grupper, de tilhører alle det elegante Selskab og kender hinanden indbyrdes.

Der kommer et Par Musikere, almindelige Folk i daarligt siddende sorte Frakker, de sætter sig med kejtede Buk ved deres Pulte.

Bydrengen fra et Trykkeri bliver ført ind af Tjeneren som ærgerlig betragter hans smudsige Sko og gør ham opmærksom derpaa, han bringer et Prøvetryk af Programmet fra Trykkeriet.

(Afbrydelse af Billedet. Det viser Plakaten, der er trykket og endnu fremviser Korrektur. I det venstre Hjørne er der skrevet med Blyant: "Til Revision"

Plakatens Tekst er følgende:

"Velgørendsfest til Fordel for nødlidende Kunstnere

i Fru Baronesse Gagliardis Villa paa Søndag, d. 4 September Kl. 7 pr.

Medvirkende Herrer og Damer af Selskabet og udmærkede Kunstnere.

Prolog fremsiges af Fru von Savitzs.

Levende Billeder efter Rembrandt, van Dyck og Watteau. Fremstillet af Herrer og Damer af Selskabet, arrangeret af Akademiprofessor Vanterhoff.

Optræden af en indisk Tryllekunstner, Baron Gagliardi.

Fandango, danset af Fyrstinde Spinarosa")U'B.
Se Side 34.

Fortsættelse af Billedet Ellen kommer i elegant Spaderseredragt og bliver livligt hilst af Baronessen og Gæsterne. Mary, hendes Kammerjomfru medbringer i en Kasse det spanske Kostume til Prøven, det bliver pakket ud og beundret meget. Især Impressarioen "Ferrari", en sydlandsk Type, bevægelig Verdensmand med Forretningsinstinkt, moderne Pengemager med gode, noget overdrevne Manerer, ved ikke, hvorledes han skal udtrykke sin Begejstring over Kostumet. Dog tør denne Figur paa ingen Maade blive karikeret. Prøven begynder paa Podiumet og Ellen gaar, ledsaget af Baronessen for at klæde sig om.

Særlig Bemærkning: Det er ligegyldigt hvad og hvor mange af Prøverne, der bliver vist mens Ellen klæder sig om. Hvorledes end disse Prøver, Saaavel som senere Opførelsen med tilsvarende eventuelt ændret Program bliver, maa det hele kun stadig holdes indenfor Rammen af en meget elegant Diletant - Opførelse af det

bedste Selskab. Programmet kan ogsaa indeholde helt andre Numre, for hvilke der maaske eksisterer særlig gunstige Engagements og Betingelser.

17de Billede.

I Garderoben.

Ellen ved Omklædningen, hjulpet af Mary, hendes Jomfru eventuelt ogsaa Baronessens Jomfru. Denne Scene tjener kun til at vise en elegant Frue ved Prøven og kan eventuelt ogsaa udelades. Medens Ellen endnu staar beskæftiget med Kostumeriøen foran Spøjlet, kommer Baronessen utaalmodig og elskværdig ind for at hente Ellen til Prøven.

(NB) I dette Program, saavel som ogsaa senere i Prøven og ved Forestillingen, kan Fandangoen, hvis en anden Dans ligger bedre for Kunstnerinden, naturligvis ogsaa erstattes med en anden lidenskabelig Dans eller en Dans der tillader smukke Stillinger.

18de Billede.

Dansen

Igen paa Prøven. (som 15de Billede)

Ellen betræder Scenen og har straks paa Grund af sit Kostume og sit smukke Udseende et godt Resultat hos de der staar omkring Tribunen, de applauderer hende livligt. Hun afværger smilende og giver Musikerne et Tegn til at begynde.

Ellen danser sig efterhaanden i Extase og blandt

Publikum viser sig en stadig større Begejstring for hendes kunstneriske Ydelse.

Ferrari Impressario. der i Begyndelsen staar en smule ironisk smilende overfor Sagen, bliver under Dansen stadig opmærksommere, henrykkes, begejstres, hvilket han i sydlandsk Livfuldhed lader Baronessen og de andre, som befinder sig i hans Nærhed, forstaa.

Asta holder sig lidt i Baggrunden og følger med kritiske Øjne Dansen uden at blive bemærket af Ellen. Da Dansen er forbi, bryder kraftig Begejstringsstorm løs. Alle gratulerer Ellen og Baronessen til det udmærkede Nummer paa Programmet.

Ferrari baner sig henrykt Vej til Ellen.

Man ser at han gør hende store Komplimenter, som hun smilende afværger. Sluttelig griber han i Lommen og trækker, naturligvis her halvt i Spøg en Kontraktformular op af Lommen og tilbyder Ellen den. Ellen lorgnetterer Papiret med et overlegent Smil.

(Afbrydelse af Billedet. Kontrakten vises. Det er en udfyldt Formular, i hvilken der for Tilfældet findes den sædvanlige Ordlyd: Imellem Impressario, Hr. Giovanni Ferrari og Hr, Frue, Frøken....blev under Dags Dato følgende Kontrakt sluttet.

Hr.Ferrari engagerer Hr, Frue, Frøken....for det af hende krærede Solonummer med et Honorar af..... pr Aften i et Tidsrum af..... Maaneder.

Hr Ferrari garanterer Honoraret for Kontraktens Varighed paa den Maade, at han hensætter en Sum af....

i en af Hr, Frue, Frøken, selvt valgt Bank.
 Valget af Rejserute, Byer og Scener hvor Opførelserne
 finder Sted, bestemmes af Hr Ferrari, af hvem ogsaa
 alle Rejseudgifter, Jernbane, Vogne og Skib garanteres
 1ste Klasse. Denne Kontrakt er læst, sanktioneret
 og egenhændig underskrevet af begge Kontrahenter.
 Fortsættelse af Billedet.

Ellen har læst Kontrakten, hun opfatter Sagen humoristisk og fører, under munter Deltagelse af Baronessen og nogle Herrer og Damer, som har medvirket ved Prøven og som eventuelt kan optræde i Kostymerne endnu en spøgende Underhandling med Impressario, der lidt efter lidt taler sig ind i en fuldstændig alvorlig Bøgejstring. Pludselig trækker han en Fyldpen op af Lommen og udfylder nogle af Kontraktens Formularer.

(Afbrudelse af Billedet. Kontrakten vises igen, men denne Gang er der med Haandskrift indført efter Ordet Honorar "1000 Mark pr Aften" - og efter Ordene: "i et Tidsrum af:...." 6 Maaneder - og desuden Underskriften Giovanni Ferrari Impressario.)

Fortsættelse af Billedet.

Ferrari holder med et dybt Buk den af ham udfyldte Kontrakt hen imod Ellen. Hun læser den og viser den læende til de omkringstaaende, der muntert udtaler deres Beundring og taler spøgende til hende.

I dette Øjeblik nærmer ogsaa Asta sig sammen med en Herre Gruppen. Ellen bemærker hende, lorgnetterer

hende et Øjeblik koldt og da Asta gör Mine til at hilse, vender hun hende Ryggen uden at hilse, giver Inpressario Kontrakten tilbage og forlader Gruppen, idet hun tager en Kavallers Arm.

Ferrari staar forbløffet mellem Hærskaberne, som langsomt spreder sig. Asta bider sig, dybt krænket, i Læberne.

19de Billede.

Rykkerbrevet.

Et elegant Herreværelse. Over Kaminen hænger et stort Oliemaleri af Ellen i Baltoilette. Egon gaar nervøs omkring, sætter sig et Øjeblik hen og læser i Avisen, tænder en Cigaret, som han kaster bort igen.

Tjeneren kommer og bringer Posten. Egon aabner et Par Breve og kaster dem frs sig. Saa læser han et Brev med stigende Interesse og øjensynligt Ubehag.

(Afbrydelse af Billedet. Brevet vises:

Ærede Fyrste! De har maaske den Elskværdighed at erindre, at De forrige Fredag tabte en vis Sum i Spil til Hr. von Neuhoff og mig. Af denne Sum skylder De os endnu en Rest paa 40,000 Mark. De var saa venlig at forpligte Dem skriftligt til at betale os dette Beløb inden 4 Dage. Desværre synes dette at være gaaet Dem af Glemme. og da vi netop selv har store Betalinger at præstere, tillader vi os høfligst at erindre Dem om denne Deres Gæld, i Forventning om vi endnu i Dag maa komme i Besiddelse af Summen.

Modtag Deres Højhed Forsikringen om min Respekt og
underdanige Hilsen

John Buckle.

Fortsættelse af Billedet. Egon læser Brevet til Ende, krøller det rasende sammen i Haanden og kaster det ved Siden af Papirkurven. Han gaar en Stund ubeslutsom op og ned i Værelset. Saa ringer han, som om han har faaet en god Idé, paa Tjeneren og lader Felix bringe sig Overfrakke, Stok og Hat. Med nogle korte Ordre om at bringe Værelset i Orden, gaar han forbi Tjeneren og forlader Værelset.

Kammertjeneren ser et Øjeblik hovedrystende efter ham og begynder saa at rydde op. Idet han staar ved Skrivebordet, opdager han det sammenkrøllede Brev, som han tager op og læser.

Ellen kommer ind fra venstre. Hun bliver oprørt over Tjenerens Indiskretion irettesætter ham, medens han forlegent undskylder sig. Ellen tager Brevet fra ham og betyder ham med en Bevægelse med Hovedet, at han skal gaa. Da han er ude, læser hun Brevet og taber et Øjeblik Fatningen, hun synker ned i en Stol ved Skrivebordet, springer igen op, lægger Brevet i en Konvolut og skriver noget udenpaa.

[[Afbrydelse af Billedet. Konvolutten kommer tilsynne og viser med hendes Haandskrift den flygtige Blyantsbemærkning: "Lest. Ellen".

20 Billede.

Fader og Søn.

Hos den gamle Fyrste. Et fornømt Herreværelse udstyret efter gammeldags Smag med Jagttrofær og Krigserindringer.

Den gamle Fyrste ved et Skakparti sammen med en Herre ligesaa gammel jovialt udseende gejstlig Herre.

Flaske og Glas staar ved Siden af dem. Spillet ser ud til at være meget interessant og er snart færdigt, da Tjeneren melder Egon, som allerede straks bag ham trænger ind i Værelset. Den gamle Fyrste rækker Egon Haanden, men betyder ham at han ikke maa forstyrre, thi han er meget optaget af Spillet. Hans Mødspiller den gejstlige Herre, vil rejse sig for at hilse, men den gamle Fyrste tvinger ham tilbage i Stolen for at spille Partiet færdigt.

Egon gaar yderst urolig og nervøs op og ned i Stuen, gaar hen til Bibliotheket, tager en Bog ud, nærmer sig igen de Spillende for at se om de er færdige og gaar saa igen hen til Bøgerne. Spillet slutter med at den gejstlige Herre har tabt.

Den gamle Fyrste triumferer i barnlig Glæde uden at den anden paa nogen Maade føler sig saaret.

Den gejstlige Herre betyder overfor Fyrsten, at han ikke vil forstyrre Samtalen mellem Faderen og Sønnen, drikker sit Glas ud paa begges Vel, tager hjertelig Afsked med den gamle Fyrste og høfligt med Egon og

forlader Værelset. Den gamle Fyrste er glad for at se sin Søn og vil ivrig og omstændig forklare ham ved Brøttet om Partiet, han har spillet.

Egon afbryder ham nervøs og beder om en alvorlig Samtale. Faderen, der endnu ikke tager det saa højtideligt henter først Cigarer og tænder sig yselhagelig en, medens Egon takkende afslaar at ryge. Den gamle Fyrste bliver alvorlig, da han ser, at det drejer sig om betydningsfulde Ting og hører nu spændt efter.

Egon fortæller. Den gamle Fyrste bliver oprørt, lægger Cigaren bort, springer op og gør Egon Bebrejdelser. Man ser at Egon sønderknust lader disse Bebrejdelser gaa hen over sig.

Den gamle Fyrste vægrer sig ved at hjælpe, Egon nedlader sig til mere og mere indtrængende og ydmyge Bønner. I det Øjeblik, da den gamle Fyrste netop synes at give ham Afslag med de haardeste Ord, afbryder han sig selv, da han hører den gamle Fyrstinde kommenog slaar øjeblikkelig om i sin Optreden: "Ikke et Ord til Mor!"

Den gamle Fyrstinde kommer, glad og fuld af Æmhed for sin Søn. Hun synes bekymret at spørge ham hvorfor han ikke ser saa godt ud og er saa nervøs. Den gamle Fyrste behersker sig og blander sig beroligende i Samtalen. Fyrstinden raader sin Søn til at tage et lille Spil med Faderen og tvinger dem begge ned i Stolene. Herrerne sætter sig nu overfor hinanden, begge udsprede af deres tunge Sorger, medens Fyrstinden som naturligvis slet ingenting forstaar, venlig ser til.

Fyrstinden undrer sig øjensynligt over, hvor daarligt

og adspredt begge spiller og over hvor lidt godt Humør de er i.

Pludselig kan Egon ikke udholde det længere, han springer op, kaster Spillet om som om han giver tabt, kysser sin Moder paa Haanden og tager Afsked med sin Fader. Fyrstinden vil oprørt ile efter ham, men den gamle Fyrste holder hende tilbage og beroliger hende, medens han möjsommelig kæmper med sit eget oprørte Sind, og fører hende venlig ud.

21de Billede.

Redning ?

Egons Værelse som 19de Billede. Egon kommer hjem. Felix, hans Kammertjener tager hans Overtøj og bærer det ud. Egon er i en fortvivlet Sindstilstand.

Ellen kommer ind fra venstre med et større Kunstfærdigt Smykkeskrin, som hun sætter paa Bordet og lukker op. Egon nærmer sig hende. Hun beder ham koldt om at holde sig paa Afstand. Saa tager hun langsomt værdifulde og smukke Smykker op af Skrinet. De repræsenterer aabenbart hele hendes Ejendom og hun tager med et smerteligt Smil Afsked med dem.

Egon vil kysse hendes Haand til Tak, men hun trækker sig bort fra ham og vedbliver at være kólig, medens hun synes saglig at vurdere Genstandenes Værdi. Til sidst tager hun et særlig smukt Smykke op af Skrinet en tredobbelt Perlerække som sammenholdes af et Brillantkors. (Her kan naturligvis ogsaa et hvilket som

helst andet Smykke tages, dog maa det være originalt og paafaldende valgt og i hvert Fald kunne bæres om en Dames Hals.)

(Eventuel Afbrydelse af Billedet. Naar Regisøren her af Hensyn til Handlingens videre Forløb ikke viser Publikum Smykket tilstrækkelig tydeligt, saa kan det vises i et særligt Billede i stærk Forstørrelse i Ellens Hænder, saaledes at dets Form og Ejendommelighed indprentes Publikum.)

Fortsættelse af Billedet. Felix. Tjeneren kommer og melder et Besøg. Ellen laaser Skrinet, giver Nøglen til Egon, afværger hans Tak og forlader ham gennem Døren til venstre. Egon tøver et Øjeblik, saa giver han Tjeneren Ordre til at lade den Fremmede komme ind. Han stiller Smykkeskrinet til Side.

Mister Buckle kommer ind. En kort Samtale mellem de to Herrer, hvilken fra Egons Side bliver ført med øjensynlig Modvilje, og fra Buckles Side med listig Føjelighed. Buckle præsenterer Egon Gældsbeviset. Egon synes at bede om Henstand. Buckle trækker paa Skuldrene og bliver mere paatrængende. Saa tager Egon Nøglen op af Lommen, henter Skrinet, laaser det op og vælger mellem Smykkerne den tidligere viste Perlekæde som

han kaster paa Bordet foran Buckle. Buckles Øjne funkler begærligt. Man ser paa ham at han ganske rigtig takserer Smykket meget højere end hans Fordring lyder og er lumsk glad over den gode Forretning, Han paatager sig imidlertid snart den verdensmæssige Føjelighed, erklærer sig "tilfredsstillet" lukker

Smykket ned i Etuiet, giver Egon Gældsbeviset, som han rasende river itu og kaster i Papirkurven. Buckle anbefaler sig meget høfligt og uden at lægge Mærke til at Egon ikke gengælder hans Afskædshilsen.

22de Billede.

Smaa Presenter.

Astas Boudoir. Asta keder sig og enten leger med en Skødehund eller fodrer en Kakadue, kort sagt en smuk Boudoir - Scene der giver Udtryk for en Verdensdames Kedsommelighed.

Kammerjomfruen lukker Buckle ind og synes af den Grund at faa Bebrejdelser af Asta fordi hun uden at melde det først fører nogen ind. Buckle beroliger Asta og giver hemmeligt Kammerjomfruen et Pengestykke, idet han skubber hende ud. Han har medbragt et Par Blomster til Asta, som hun uinteresseret lægger bort, medens han ivrig og forelsket taler til hende.

Asta ler ham ind i Ansigtet og vender ham Ryggen. Dette Øjeblik benytter Buckle til at tage Ellens Hals Smykke, som han lige har erhvervet fra Egon, op af Lommen. Da Asta ærgerlig vender sig om, holder han smilende Smykket hen foran hende.

Asta er først blændet, saa henrykt, hun tager Perlekæden ud, tager den paa og træder hen foran Spejlet for at beundre sig selv.

Buckle træder hen bag hende og forsøger at kysse hende. Hun afværger allerede nu mindre energisk, og da

han gör hende begribeligt at han vil forære hende Smykket, lader hun ham villig omfavne sig.

23de Billede.

Velgørenhedsfesten.

Stor Havefest hos Bæronessen. Festen kan - alt efter Rummets Størrelse og de Tilstedeværendes Antal - allerede begynde med Modtagelsen hvorved det er muligt at vise et elegant Publikum ved en Modtagelse.

Men dette Billede kan ligesaa godt straks begynde med Udviklingen af Programmet for Velgørenhedsforestillingen. (Se 16 Billede). Men denne finder nu Sted paa en smukt dekoreret Have - Scene for de tvangløst grupperede Gæster, der er sammensat af de bedste Kredse. Programmet udvikler som det i Afbrydelse af 16de Billede er vist trykt.

I Øvnsen før Ellens Nummer kommer, ser man først Fyrst Egon gaa fremefter med nogle Damer, som han konverserer, saa Ferrarø tæt op ad Tribunen, tilsidst kommer Asta med von Neuhoff og lader, da alle Pladser er optagne, Tjeneren stille to Stole helt fremme saa at hun sidder lige direkte foran Scenen. Det nye Nummer bliver meddelt af en elegant Konferencier i Kjole. Forhængen deler sig igen og Ellen kommer ind i sit spanske Kostume. Hun bliver strakst hilst med Bifald for hvilket hun takker med et venligt Smil og begynder sin Dans.

Medens Ellen endnu danser og Dansen fører hende

hen i den Retning hvor Asta sidder, leger Asta paafaldende med Halssmykket, som Buckle har givet hende og afventer det Øjeblik, da Ellen vil faa Øje paa hende. Midt under Dansen kommer dette Øjeblik. Ellen studser forskrækket og vakler. Der opstaar en øjeblikkelig Forvørring i hendes Dans, hun retter sig igen op, giver Musikerne, der forbavsede har holdt inde, et Tegn, forsøger endnu engang, overtøder sig med et nyt Blik om at Asta virkelig bærer hendes Smykke og tumler i et nervøst Anfald tilbage og den i Kuliserne staaende Konferencier griber hende.

Almindelig Forvirring. Publikum trænger sig hen til Scenen. En Læge mellem Mængden taler beroligende til Publikum.

Ellen bliver, halvt afmægtig ført bort fra Tribunen.

24de Billede.

En skæbnesvanger Beslutning.

I et til Ellens Garderobe indrettet Værelse hos Baronessen. Ellen ligger i en Lønestol, Bleg og endnu ikke rigtig kommen til sig selv. Baronessen og en anden Dame er tilligemed Kammerjomfruen beskæftiget om hende. Lægen har aabnet hendes Korset lidt og man koler hendes Pande og gnider hendes Hænder.

Ellen afværger med svage Bevægelser.

I dette Øjeblik kommer Egon tilsyne i Døren, tydelig ophidset, for at spørge til Ellens Befindende. Ellen rejser sig i sin Stol og beder de andre om at lade hende være alene med sin Mand. Lægen vil fraraade,

men hun bliver mere utaalmodig og alle, undtagen Egon forlader Værelset. Egon vil nærme sig hende. Hun rejser med Møje af sin Stol og slynger den Anklage imod ham (dette forklares Publikum ved livlige Gebærder) at hans Elskerinde bærer hendes Halssmykke. Egon bliver ganske forvirret og søger efter en Førlaring og Undskyldning. Men i højeste Lidenskab uden dog at miste sin Frueværdighed, viser Ellen ham Døren.

Tilkaldt igen ved denne Scene - som naturligvis er tænkt udført højt og udtryksfuldt - kommer Baronessen og nogle af hendes Gæster tilbage til Værelset og beskæftiger sig med Ellen, som nu viser alle bort fra sig med den Bemærkning, at hun igen er helt rask. Hun tager kun et Glas Vin, som Impressario Ferrari har bragt hende og drikker det hurtigt ud. Saa beder hun dem alle om at forlade sig saa at hun med sin Kammerpigens Hjælp kan klæde sig om. Da alle gaar, og Ferrari som den sidste staar i Døren, kalder Ellen ham, greben af en pludselig Tanke tilbage, og i korte lidenskabelige Sætninger forhandler hun med ham og spørger ham: om han mente det alvorligt med sin Kontrakt?

Ferrari er paa samme Tid bestyrtet og glad, han griber i sin Lomme, hvor han blandt andre Papirer endnu gemmer den dengang i Spøg underskrevne Kontrakt. Han breder den ud foran hende paa et lille Bord som er trukket hen, giver hende Fyldepennen og taler indtrængende til den endnu et Øjeblik tövende

Ellen.

(Eventuel Afbrydelse af Billedet. Den af Ferrari udfyldte Kontrakt vises, som i Afbrydelsen af 19de Billede, men nu med store Bogstaver skrevne Underskrift: Ellen, Fyrstinde Spinaroza.)

25de Billede

God Nat.

I Fyrstens Villa. De to Drenges Soveværelse, der er tænkt saaledes at man i Baggrunden til venstre ser ind i Huslærerens Dagligstue, i hvilket Werner sidder beskæftiget med en Bog eller med Skrivearbejde. Til højre er Badeværelset, fra hvilket nu de to Dreng Arthur og Bob, friske efter Badet og yderst livlige i pane Kimonos og med nøgne smaa Fødder i Tøfler kommer tumlende ind. Den gamle Bonne bagved dem lukker, smilende over Dren- gestregerne, Døren. Først da de begge begynder, førend de gaar til Sengs, at bombardere hinanden med Hovedpudder, tysser hun paa dem og kalder dem til Orden. Saa staar Bonnen mellem Sengene. Begge Drengene har trukket deres Natskjorter paa og knæler i Sengen medens Bonnen beder Aftenbønnen med dem. Derpaa kalder hun paa Werner i Sideværelset. Werner kommer for at sige Børnene venlig "God Nat".

26de. Billede.

For sidste Gang hjemme.

Ellens Arbejdsværelse. Ellen kommer oprørt ind,

Mary, Kammerjomfruen bagefter hende.

Ellen aabner hurtigt Skabene, befaler Mary at hente en Haandkuffert, som denne straks kommer sløbende med.

Ellen pakker saa med Kammerpigens Hjælp det nødvendigste i Kufferten.

Mary spørger, hvorhen Ellen har tænkt sig at rejse hen; Ellen giver hende et afvisende Svar, medens hun stadig er beskæftiget med at pakke. I hendes hele Væsen ligger mere trodsig Beslutsomhed end nervøs Hast.

Da Kufferten er pakket lader Ellen Kammerjomfruen give sig sit Overstykke og en Bog og vil tage Afsked med hende. Mary beder hende om hun maa komme med. Ellen afslaar det først, men ombestemmer sig saa rørt.

Mary skynder sig for at klæde sig om.

Ellen lader et Øjeblik, som for at tage Afsked, sine Øjne glide omkring i Værelset, saa tager hun sig sammen til det vanskeligste af alt, Afskeden med Børnene.

27de Billedet.Afskeden.

Drengens Soveværelse som i Billedet 25. Værelset er tomt. En Ampel brænder, Døren til Badeværelset er lukket, Døren til Sideværelset hvor Werner sidder, staar paa Klem, man ser ham netop arbejde ved en Lampe. Ellen kommer fra højre paa Taaspilserne, ganske sagte for ikke at vække Børnene. Hun staar mellem Sengen og bekæmper kraftig sin Smerte. Saa synker hun paa Knæ ved den yngstes Seng og lægger grædende sin Kind paa Pudsen og bedækker den lille nedhængende Haand med sagte Kys. Bob-den lille-vender sig i Halvsøvn om imod hende og slynger i Drømme sine Arme om hendes Hals og sover videre. Ellen kysser ham blidt paa Munden, løser forsigtig hans Arme fra sin Hals, lægger Dynen (Tæppet) til Rette og klapper den blidt sovendes lille Hoved. Saa vender hun sig imod Arthur, kysser ogsaa ham og klapper hans Haar.

Gjort opmærksom paa Støjen er Werner traadt hen til den halvaabne Dør, han gaar nu forbausset henimod Ellen, som lægger Fingeren paa Munden: Stille ikke vække Børnene!: Werner ser at Ellen har grædt og at hun er i Rejsedragt. Han bestormer hende med Spørgsmaal. Hun tysser paa ham og beder ham komme med ud, for at Børnene ikke skulle vaagne. Da hun lukker Døren vaagner den lille Bob et Øjeblik op, sætter sig op i Sengen og lytter henimod Døren. Da han imidlertid ingen Støj

Werner
26a.

Werner
Arthur
27b.

hører mere, lægger han sig rolig ned og sover ind paany.

28de Billede.

Hvad skal man gøre.

Paaklædningsværelse som Billede 26. Mary, Kammerpigen, ligeledes paaklædt til at gaa ud, ind, men finder ikke Ellen mere, venter et Øjeblik ubeslutsom, gaar derpaa hen til Døren, lytter ud i Korridoren og hører Felix, Kammertjeneren, som netop gaar forbi, ind. Mary fortæller Felix, at Fyrstinden vil bort fra sin Mand og Felix bliver forskrækket. De raadslaar og Felix faar det pludselige Indfald at kalde Fyrsten hjem fra Klubben. Han iler bort, Mary lytter ved Sidedøren. Det maa antages, Boudoirret befinder sig bag den.

29de Billede.

Fristelsen.

Ellens Salon som Billede 2. Ellen kommer rask ind fra Barneværelset. Werner følger hende og bønfalder hende blive, henviser, for at forstærke sin Bøn, paa det paa Væggen hængende Billede af Børnene. Et Øjeblik synes Ellen svag, saa tager hun sig sammen. Nej.- Henreven af Øjeblikkets Tragedie (Alvor) tilstaar Werner hende nu sin Kærlighed og griber hendes Hænder. Da han ser hende Smile godmodig, vil han kysse hendes Mund, hvad hun blidt afværger. Werner kaster sig ude af Fatning i en Stol, hun giver ham begge Hænder, som om hun vil-

de sige: Lad os nu være fornuftige, gamle Ven.

30te Billede.

Ulykkesbudet.

I Klubben (som Billede 1). Spillet er i fuld Gang, Buckle og von Neuhoff er til Stede. Ved Bordet holder Egon netop Bank. Henry, Klubtjeneren melder Felix, der følger ham lige i Hælene. Egon afgiver ærgelig Banken. Han er først meget indigneret over Tjenerens Formløshed og ser strengt paa ham (og synes at skende paa ham) Derpaa følger en Samtale paa Tomandshaand imellem Kammertjeneren Felix og Egon. Egon bliver bestyrtet over det Budskab Felix bringer. Han betaler sin Gæld og iler bort. Kammertjeneren bliver af nogle Herrer, hvoriblandt Buckle bestormet med Spørgsmaal, som han høflig og discret nægter at besvare.

31te Billede.

Recentre.

Ellens Salon (som Billede 29). Werner sidder alene ved Ellens Skrivebord og holder et Slør, hun har glemt, i sin Haand. Han overhører Egons Komme. Egon træder fulgt af Kammertjeneren ind med alle Tegn paa Forstyrrelse. Han forbauses over, at finde Werner her og har en kort uhøflig Samtale med ham. Saa søger han Ellen i de andre Værelser og kommer skuffet og ophidset tilbage. Netop som Werner vil tage Afsked, ser han sin

Kones Slør i sidstnevntes Haand. Egon vil rive Sløret ud af Haanden paa Werner, men da denne ikke vil give ham det, gør han Forsøg paa at slaa Larm. I en heftig Opfaren griber den langt kraftigere Werner ham i Armen og tvinger Egon til et smertefuldt Tilbagetog. Felix kommer bestyrtet fra Baggrunden og skiller dem ad.

32te Billede.

Danserinden.

Elegant Salon i et 1ste Klasses Hotel. Gennem den aabne Dør ser man et ligesaa elegant Soveværelse med Seng. Ferrari, Impressarioen, kommer med Verten (Portien?) en Stuepige og en Kelner. Han anordner forskellige Ting, som Portien noterer sig og denne giver Befalingerne videre. Et Kioskbud bringer Blomster fra en Forretning og Ferrari ordner disse i forskellige Vaser. Iført Hat og Overfrakke sætter han sig ved Bordet og skriver paa et Ark Papir af Hotel Britannias. (Afbrydelse af Billedet. Brevpapiret vises med Ferraris Skrift): Til Redaktionen af Dagsavisen: Jeg tillader mig høfligst at anmode den højtærede Redaktion om i deres Blad at optage følgende Linjer: Der forestaar vor By en ganske særlig Sensation. Fyrstinde Spinaroza, som for nogle Dage siden i et stort Privatselskab i vor Bys fornemste Kredse høstede stort Bifald ved sin med stor Grazie dansede Fandango, vil

Morgen ved »Orpheums» Aftenforestilling gentage sin Dans Kl.9.- Som vi erfarer, er det lykkedes Impressarioen Ferrari at faa denne Dame fra det højeste Aristokrati, om hvem der som Følge af en sensationel Skilsmisse i disse Dage, fuldstændig vunden for Scenen. Idet jeg takker for Optagelsen af denne Notits tegner ærbødigst Ferrari Impressario. Fortsættelse af Billedet. Netop som Ferrari har sluttet sit Brev og trykker det af paa Klatpapiret, kommer Ellen, der ledsages af sin Kammerpige, Mary og en Hotelkarl, der bærer Bagagen. Ellen er træt, afværger alt, lader straks Blomsterne bringe ud, beder om Te, som straks bringes, afskediger ogsaa Ferrari, der forgæves har søgt at gøre sig nyttig, og synker, da hun er bleven alene, ned i en Stol, hvorpaa hun fra sin Haandtaske tager et Portræt af sine Børn (der evt. i formindsket Format kan være det i Fyrstindens Boudoir hængende Billede, som vises i et Mellembillede). Hun kysser Billedet og bliver saa siddende med Armene støttet paa Bordet og græder.

33te Billede.

Duellen.

En Skovlysning. Tidlig om Morgenen. En Vogn kører frem og ud stiger tre alvorlige Herrer i Diplomatfrakker og høje Hatte. To af dem er Læger, som har medbragt deres Forbindstasker. De ser dem om i Lysningen og træffer deres Forberedelser, idet de aabner

deres Forbindstasker. De ser dem om 1 Lysningen og træffer deres Forberedelser, idet de aabner deres Tasker og deraf udtager Instrumenterne og Forbindssager til den forestaaende Duel. En anden Vogn-en Hyrevognkører frem og ud af denne stiger Werner og 2 andre Herrer. Herrerne hilse paa den ene Læge og bliver derpaa forestillet for den ene Herre og den anden Læge. Det Hele gaar for sig med afmaalt Høflighed. I et Automobil kommer Egon med 2 Kavallerer, medens Egon holder sig tilbage forestiller Kavallererne sig for de tilstedeværende Herrer og efter en kort Hilsen aftaler man den Retning, i hvilken der skal skydes.

En Herre af Werners Ledsagere og en af Egons maaler med lette springende Skridt Skovlysningen af, idet de ones om 20 Skridts Længde og 15 Skridts Bredde.

Voldgiftsmanden, begiver sig efter endt Forberedelser, til en noget bortliggende Plads ledsaget af Lægerne. Sekondanterne overrækker Pistolerne til Duellanterne og stiller sig uden for Skudvidde.

*Reynolds
Skizze*

~~X~~ Voldgiftsmanden, som har taget sit Uhr frem, løfter paa sin Hat og gør begge Duellanterne det obligate Forligsforslag, hvilket begge høfligt afviser. Han begiver sig derpaa tilbage paa sin Standplads, idet han sætter Hatten paa igen, og kommanderer det første: »Fyr» (Giv Ild). To Skud lyder, men begge Modstanderne er usaarede. Voldgiftsmanden gør paany et Forligsforsøg, men da dette atter strander, kommanderer han for anden Gang!

Fyrl. Denne Gang skyder Modstanderne ikke paa en Gang, men Werner skyder først uden at træffe og gaar saa rolig hen til Barrieren. Egon skyder nu fra sit Stade. Werner griber med begge Arme i Luften og falder bag over. Lægerne og Sekundanterne træder straks til. Af den nu rask vekslende Gruppe maa fremgaa: Han lever! et Skud i Lungen! endnu er der Haab! Der bliver nu anlagt en(Nødforbinding)foreløbig Forbinding og Vognen kaldes til(vinkes frem). Egon er imidlertid traadt hen til den Saarede og tilbyder ham noget tvungen Forsoning. Den saarede Werner vender Hovedet bort og bliver saa baaren(løftet)ind i sin Vogn. Egon trækker paa Skuldren og gaar hen til sit Automobil, medens Lægerne og Sekundanterne pakker Forbindssagerne og Pistolkasserne i den tredje Vogn. Vognene kører lige efter hinanden. (Først Vognen med den saarede Werner) saa Automobilet, som snart kører forbi den første Vogn og tilsidst Vognen med Forbinds-sagerne og Pistolkasserne, og i hvilken nu kun sidder den ene Læge og Voldgiftsmanden. Kort efter at den sidste Vogn har forladt Lysningen og er forsvunden bag en Bøjning af Vejen, kommer 2 ridende Gendarmere gallopperende fra den anden Side, parterer deres Heste og afsøger Skovlysningen. En af dem stiger af, gjør den anden opmærksom paa, at der i Græsset findes Res-

ter af Forbindssager samt Blod, den anden Gendarm overtyder sig ogsaa herom. De raadslaar med hinanden og gallopperer bort i forskellige Retninger.

3de Billede.

Paa Hospitalet.

En meget prober og sirlig Stue paa Hospitalet Solen falder ind gennem de lyse Gardiner. Werner ligger bleg og saaret, med Feber. En midaldrende Sygeplejerske, pæn og sirlig, plejer ham. En Læge tager Temperaturen og giver allehaande Ordre. Oversygeplejersken kommer og forhører deltagende til hans Befindende. Det banker paa Døren og Søsteren som aabner og vil afværge at nogen kommer ind, bliver trængt til Side af Ellen, som Staar i Døren, iført en enkel Spadsere dragt.

Ellen gaar dybt bekymret hen ved Siden af Oversygeplejersken og ser forskrækket paa den Syge. Hun trygler Oversygeplejersken og Lægen om at faa Lov til at pleje ham; men Oversygeplejersken afslaar det venligt men elskverdigt, taler Ellen og Lægen indtrængende til og gør dem klart at kun Søstrene kan pleje den Syge, saa han kan blive rask. Lægen der forstaar Situationen, bliver allerede mere blød om Hjertet, men Oversygeplejersken gør opmærksom paa at den Syge vil blive forskrækket, naar han vaagner af Feberen og ikke ser nogen Sygeplejerske ved sin Seng. Ellen erklærer at hun er parat til at iføre sig en Sygepleje-Dragt

straks og bevæger Oversygeplejersken sit Samtykke.

Hun kysser taknemlig dennes Hænder.

35te Billede.

Paa Hotellet.

Hotelværelse som 32te Billede. Ferrari kommer oprørt ind med en Forretningsdame som bærer 2 Æsker til Ellen. Mary, Kammerjomfruen vil afvise ham, men han erklærer, at han maa tale med Ellen. Saa træder Ellen ud af sit Soveværelse, iført Sygeplejerdragt, færdig til at tage afsted til Hospitalet. Ferrari er fortvivlet, han viser paa Programmet der allerede er trykt, og paa sin Kontrakt. Ellen beroliger ham og gaar forbi ham. Han gør Kammerjomfruen bitre Bebrejdelser og vil gaa bagefter Ellen. Kammerjomfruen holder ham tilbage (Ferraris Fortvivlelse i denne Scene maa absolut ikke virke komisk).

36de Billede.

Opvaagnen.

Sygeværelset paa Hospitalet som 34te Billede. Ellen, i Sygeplejerdragt, sidder ved den Syges Seng og vogter bekymret paa hans Søvn. Hun gaar engang imellem hen til Vinduet, som hun aabner. Stiller et Par Blomster i et Glas hen ved Hovedenden af Sengen. Werner vaagner øjensynlig for første Gang uden Feber, af sin urolige Søvn og orienterer sig laagsomt. Ellen der er dybt bevæget, formaner ham venligt til at være rolig og tryk-

ker ham blidt ned i Puderne igen. Da Werner endelig genkender hende, vil han i stormende Kærlighed kysse hendes Hænder. Ellen afværger ham blidt og taler skælmsk indtrængende til ham for at tvinge ham til Ro. Han tager saa lydig Medicinen, som hurtig gør ham søvnig. Da han er faldet i Søvn, glatter Ellen, befriet smilende Tæppet, stryger ham Haaret bort fra den fugtige Pande og aabner Vinduet mere endnu, saa at Solen rigtig kan komme ind. I dette Øjeblik kommer en Søster læser og fra Korridoren med et Kort. Ellen rynker Panden: "Jeg kommer ud."

37te Billede.

Kontraktbrud?

Korridor i Hospitalet. Ferrari gaar uroligt ventende frem og tilbage. Læger i lange Kitler, Søstre med Mad og Medicin gaar forbi og ser noget forundret paa den oprørte Herre. Ud af Sygeværrelsets Dør, til hvilken Ferrari stadig har kastet ængstelige Blikke, kommer nu Ellen. Ferrari overdøner hende oprørt med Bebrejdselser, som hun blidt afværger, nej, hun maa pleje. Ferrari river Kontrakten op af sin Brystlomme og viser hendes Underskrift. [(Afbrydelse af Billedet. Kontrakten vises nøjagtig som i 30te Billede. Ferraris Haand viser med Pegefingeren paa Fyrstindens Underskrift.)] Fortsættelse af Billedet. Ellen, forpint efter en indre Kamp: "Godt jeg kommer!" Saa gaar hun tilbage

til Sygeværrelset. 52.

38te Billede.

En Beslutning.

Egons Herreværelse som 19de Billede. Egon nedtrykt og træt, er beskæftiget med at berolige en Aagerkarl, der til at begynde endnu er ydmyg, men efterhaanden bliver mere uvenlig og tilsidst paatrængende.

Aagerkarlen forlanger Sikkerhed for sine udlaante Penge. Modvillig tilbyder Egon til Slut Malerierne paa Væggen og nogle af de udskaarne Møbler.

Aagerkarlen afviser det. Saa lukker Egon Skabet op og tager Skrinet i hvilket Ellen har anbragt alle sine Smykker. Aagerkarlens Øjne bliver store (gør store Øjne) da Egon tager et særligt smukt Smykke ud.

Aagerkarlen giver ham for dette Gældsbeviset tilbage og anbefaler sig, mens han ler i Skægget. I Døren mødes han med den gamle Fyrste, der indigneret maaler ham, og uden at gengælde hans Hilsen gaar forbi ham henimod Egon. Efter en isnende Hilsen vægrer han sig ved at modtage Sønnens Haand, trækker sin Avis op af Lommen og viser paa en Notits under "Lokalt" .

[(Afbrydelse af Billedet. Mellem andre Notitser ovenover hvilke staar Ordet "Lokalt" ser man følgende: I det store Orpheum Teater begynder i Aften Fyrstinde Spinarosa sit med Spænding imødesete Gæstespil)]

Fortsættelse af Billedet Egon giver sønderknust at
 forstaa: »Jeg kan ikke mere forhindre det!«. Den gamle
 Fyrste: »Saa er det forbi mellem os«. Han vender sig
 for at gaa og viser Egon, der vil følge ham brat af.
Egon kommer tilbage, læser endnu engang Notitsen,
 staar saa mens han krøller Bladet sammen i Haanden
 foran det store Billede af Ellen over Kaminen.
 Som besat af et afskyeligt Indfald truer han pludse-
 lig ad Billedet med knyttet Haand, som om han vilde
 sige: »Vent!«. Han gaar med en rask Beslutning til Klok-
 kestrængen og ringer. Felix, Tjeneren, kommer. Egon be-
 falder ham at kalde paa Bonnen. Den gamle Bonne kom-
 mer, Egon giver hende en Befaling, som hun meget for-
 bauset tager imod. Da hun vil tage til Gensle, bider
 han hende haardt af. Bonnen ser sig forskrækket til-
 bage. Egon staar med sammenbidte Tænder, haanligt smi-
 lende foran Fyrstindens Billede: »Vi faar sol!«.

39te Billede.

Plakatsøjlen.

En livlig, befærdet Gade. Færdsel af Vogne og Fodgæn-
 gere. En Plakatsøjle staar i Midten af Gaden, overklæ-
 bet med Plakaten. Den største vender ud mod Publikum,
 den er forsynet med Kampebogstaver og opsigtsvækkende
 Tegninger. Det store Orpheum Teater. - Fyrstinde Spina-
 rosa danser i Aften Kl. 9 i det store Orpheum Teater!«.

Mellem Fodgængerne kommer fra venstre Ellen i Sygeplejerdragt, og Mary, Kammerjomfruen meget hurtigt (skyndsomt) Ellen er paa Vej til Hotellet for at klæde sig om). Pludselig opdager Mary Plakaten og er uforsigtig nok til at gøre Ellen opmærksom paa den. Ellen ser Plakaten, og forbavdet over den modbydelige Reklame, er hun lige ved at falde om. Mary støtter hende og vinker ad en Droske. Folk stimler sammen. Halvt løftet ind, stiger Ellen ind og kører bort derfra med Kammerjomfruen, medens Folk ivrig disputerer det mærkelige Tilfælde.

40de Billede.

Et sidste Forsøg.

Salon paa Hotellet. Ferrari løber meget oprørt omkring med Uhret i Haanden, skriger (raaber) Kelneren til og telefonerer. Kostumet til Ellens Dans ligger udbredt paa en Stol. Ellen kommer, bleg og dystert, hilser næppe paa Ferrari, lader Kostumet bringe ind i sit Soveværelse, hvorhen Mary følger hende. Ferrari venter, -stadig med Uhret i Haanden. Først af en Kellner kommer den gamle Fyrste, Bøjlet og dybt bevæget, ind. Der følger en Samtale med Ferrari, der præsenterer sig som Impressario. Fyrsten synes at byde ham Penge. »Umuligt!» Ferrari viser paa sin Kontrakt. Ellen kommer ind, fulgt af Kammerjomfruen, der allerede holder hendes Overstykke parat. Ellen er i

Dansekostumet. Hun bliver forskrækket, da hun ser den gamle Fyrste. Denne der først bliver ækel (væmmes) ved at se hende kostumeret, vil blive harmfuld rasende, men slaar om og giver sig til at bede hende om at opgive det. Ellen bliver imidlertid med stor Overvindelse og øjensynlig i den Hensigt ikke at gøre den gamle Herre bedrøvet, ved sin Beslutning.

Den gamle Fyrste forlader, uden at hilse, Værelset.

Ellen vil følge efter ham, men Ferrari holder hende tilbage »Mary giver hende Overtøjet paa, Ferrari skyn-der paa dem: »Det er Tid, det er høje Tid!». De forlæ-der Salonen.

41de Billede.

Den nyeste Sensation

Gade foran »Orpheum Teater» Til højre og til venstre ses Kæmpeplakater som paa Plakatsøjlen. Stor Trængsel, særdeles elegant Publikum, Droscher og Vogne kommer farende. Over Indgangen et Uhr der viser et Par Mi-nutter over 8.

Egon kommer kørende i et Automobil, kold og tilluk-
ket. Han har begge Drengene med sig. De forstaar in-
tet men er fulde af barnlig Nysgerrighed. Bob, den
mindste ser pludselig Plakaten og gør Arthur opmærk-
som paa den. (Man ser at de begge intet har vidst der-
om) Egon irettesætter dem og beder dem vredt være

rolige, sender Automobiliet bort og gaar hurtigt med dem ind i Teatret.

42de Billede.

Paa Tilskuerpladsen.

Tilskuerpladsen foran Scener. Man ser en Del af Parkettet, Forhænget og et Par Loger. Deriblandt Hjørnelogen, som den eneste endnu tomme.

I Parkettet kommer Tilskuerne og søger deres Pladser. Logerneer, paanær den ene fyldte. Nu træder Egon, skydende begge sine Drengene foran sig, ind i Hjørnelogen og befaler dem at sætte sig foran paa de 2 Pladser, medens han selv sætter sig bagved i den mørkere Del af Logen. Han er nervøs, men mørk og indesluttet. Baron ^{use} Gagliardi kommer bevæget ind i Logen og besværges Egon om endnu engang at vende om. »Nej!».

Forhænget hæves og man ser først en ligegyldig Cabaratscene, som slutter dette Billede.

43de Billede.

Et Gensyn.

Bag ved Scenen og Forhænget. Man ser at et Varietenummer netop er færdigt og Artisterne gaa ud.

Ellen i Kostume, hilst af alle med Ærbødighed (Respekt) kommer med Ferrari og Mary, gennem Sidekulisserne tilhøjre. Ferrari giver endnu nogle sidste Instrukses, saa ser han gennem Hullet i Forhænget ud paa Tilskuer-

ne. Han har aabenbart set Fyrsten og Børnene i Hjørnelogen og bliver forskrækket. Ellen er nervøs, men aner dog intet og vil ogsaa se gennem Forhænget. Ferrari faar hende fra det og taler indtrængende til hende med en tvungen Latter.

Inspektøren kommer, veksler et Par Ord med Ferrari.

»Scenen er fri». Forhænget bliver trukket op og man ser (stadig bagfra tænkt, og optaget fra Scenen) ud i det mørke Parket. *1/2 Dansen. 7/8 Hun opdager Børnene*

Ellen gør de første Dansetrin. Som hun danser over mod venstre mod Hjørnelogen, faar hun pludselig Øje paa sine Børn. Hun bliver heftig forskrækket, kommer ud af Takt, griber sig til Hjertet, tumler over(mod) i Retning af Logen, som om hun vilde forvise sig om, at hun har set rigtigt. *apfærd. Løjer, Seener.*

Man ser at Publikum i første Række bliver urolig. Oppe i Logen er Arthur og Bob sprungen op og raaber. *Hun adbejder Armand ud mod Børnene og man med Armand droges tilbage af Fy flere Publikum i første*

Musikerne er holdt op med at spille og kigger forbauset over Rampen.

Ferrari kommer til Syne, rasende, aldeles ude af Fatning, paa Scenen og giver Manden ved Tæppet et fortvivlet Tegn. Tæppet gaar hurtigt ned mellem Børn og Moder.

44de Billede.

Over det store Vand.

Foran en stor Oeandamper bliver der aflæsset Bagage.

Rejsende gaar ombord. I en lille Vogn bliver Werner, som er Reconvalacent, skubbet hen foran Broen af en beskedent klædt Tjener og af Matroser baaret om Bord i Skibet.

45de Billede.

Passagerlisten.

Paa Dampskibsdækket, ved Broen. Første Officer, Overhovmesteren og forskellige Hovmestre staar ved Broen og modtager de til Rejsen ankommende Pasagerers Bagage. De tager imod Billetterne og ser derimellem til Tider i Passagerlisten, idet de gør korte ærbødige Bemærkninger om de ankommende Gæster.

[(Afbrydelse af Billedet. Passagerlisten vises: Dampskibet "Cincinnati" (N.B.) Passagerlisten].

Under et Par ligegyldige Navne paa nogle Rentiers, Købmænd og Farmere staar: "Hendes Højhed Fyrstinde Spinarosa, engageret til "Colosseum" i New York, med Tjenerskab.- Ferrari, Fyrstindens Impressario. Derpaa igen et Par ligegyldige Navne og saa: "Dr. Werner, Privatlærer")(N.B.) Denne kan naturligvis være enhver som helst Damper. Eventuelt en god Reclame for et Dampskibsselskab)]

Fortsættelse af Billedet. Ellen i elegant Rejsekostume og Ferrari gaar om Bord med meget Bagage.

Første Officer, der staar sammen med Overhovmesteren ved Broen, modtager Ellen meget elskværdigt. Ferrari,

Impressario synes at forklare ham, hvilken »Stjernen» Skibet kommer til at bære.

46de Billede.

Paa Farten mod Dollarland.

Dampskibet i Fart. Et Blik paa Promenadedækket. Werner ligger, beskyttet af en fremspringende Bænk, i en Liggestol. Han er endnu svag og bleg. Matros, Skibsdrenge paa bare Fødder gaar forbi og passer deres Arbejde. Stewards bærer Bouillon og Kaffe forbi. I en meget elegant Rejsedragt kommer Ellen snakkende med Ferrari langsomt langs med Dækket. Bagefter hende kommer Mary med Tæpper, Bøger etc. Idet Ellen vil gaa forbi Werners Stol, studser hun, griber uvilkaarlig efter Ferraris Arm. Han ser ligeledes efter Werner, siger hurtigt et Ord til Kammerjomfruen, som ser derhen og nikker. Ellen gaar hen til Werner og rækker ham henrykt og lykkelig begge Hænder, sætter sig ved Siden af ham paa en Stol og taler til den over Gensynet ovenud lykkelige, idet hun raader ham til at ligge stille og ikke ophidse sig.

47de Billede.

Sammenbruddet.

I Fyrst Egons Herreværelse. Stor Auktion. Alle Døre staar aabne. Uophørlig strømmer Interesserede ind.

Derimellem ogsaa markante Typer af Aristokratiet, Samlere, Handlende o.s.v., som sætter sig rundt omkring paa Stole og Fauteuils.

Auktionarius har taget Plads paa et ophøjet Sæde og raaber op. Tjenestefolkene, nu uden Livrer, slæber Møbler, Kunstgenstande o.s.v. hen, efter som det behøves. Alle Genstande bærer Nummer.

Under de Bydendes livlige Deltagelse bliver dernæst en ægte Bronze solgt ved Auktionen. Saa under ringere Deltagelse et Skrivebordsgarniture. Nu "Nummer334", det legemsstore Oliemaleri, som forestiller Fyrstinde Ellen og som hang over Kaminen.

Kampen om dette Billede er stor og livlig. Tilslut bliver Billedet tilstaaet en gammel Kunsthandler, der betaler det og straks lader det bære ud. Han bliver ønsket tillykke af mange, medens Auktionen fortsættes.

48de Billede.

I Dollarland.

Gaden foran et Teater i New York. (N.B. Det er naturligvis kun nødvendigt at det er en amerikansk By og kan derfor ligesaa godt optages i Chikago eller Philadelphia.) Det er Aften og mod Slutningen af Forestillingen. Kampeplakater er slaaet op paa Søjler og Døre, tildels med Ellens Portræt. Alle i amerikansk Sensations-Udførelse. Med Kampebogstaver forkyndes:

"The princess Spinaroza dances her celebrate dance".
 Forestillingen er til Ende. Bevæget og begejstret Publikum, elegante og fornemme Folk, men ligesaa meget Borger-Publikum og Galleri-Publikum strømmer gennem den lange smalle Gang ud paa Gaden. Kun faa, de eleganteste, gaar eller kører derfra. De fleste bliver staaende og venter. Mængden bliver stadig større, faar Tilvækst fra Gaden. Politiet der skal opretholde Ordenen, er ikke tilstrækkeligt og staar magtesløst. Kun to kæmpestore Negere, ansatte ved Teatret, holder Udgangen fri. Mængden har belejret denne i en Halvkreds, men Negerne trænger smilende ethvert Forsøg af de Begejstrede paa at trænge ind, tilbage.

Nu kommer Ellen tilsyne i Gangen bagved hende Ferrari med Kranse, straalende over Udfaldet, og Werner der venlig, men alvorlig følger efter.

Jubel og Svingen med Hattene hilser Ellen, der takker ved at vinke med sit Tørkløde. Et særlig flot Forspand kører frem. Ellen stiger op i det sammen med begge Herrene for at køre hjem. Men Kusken kan ikke trænge igennem Mængden, der staar som en Mur og Jubler.

Nogle unge Mennesker trænger sig igennem, spænder under de andres Bifald Høstene fra og trækker nu Ellen i Triumf henad Gaden. Ellen er først bleven forskrækket, men lader saa fornøjet det uundgaaelige ske. Hun kaster Blomster fra sin Buket mellem de Efterfølgende,

hvilke de kæmper om paa Stenbroen.

49de Billede.

Et daarligt Forslag.

I Astas Boudoir(som Billede 9.). Egon kommer ind, forstyrret og noget derangeret i sit Toilette, men dog endnu med en Rest af Elegance uden sin tidligere sikre Optræden. Asta modtager ham særdeles køligt. Han søger sit Billede paa Skrivebordet, det er borte, han bebrejder hende dette, men hun afviser ham.

Buckle kommer og hilser sledsk paa Egon. Egon sætter sig ned ved Skrivebordet med Ansigtet begravet i Hænderne, medens fører Buckle en kort listig(hviskende) Samtale med Asta, som synes ubeslutsom, derpaa gaar han hen til Egon og gør ham det Forslag at gøre fælles Sag i falsk Spil, hvilket han antyder ved Hjælp af Kort. Egon springer op og afviser hans Forslag, men man mærker allerede, at han i Længden ikke vil have tilstrækkelig moralsk Modstand.

Buckle stikker, idet han beklagende trækker paa Skulderen, Haanden i Lommen, idet han roligt tager en Revolver frem, hvis Hane han spænder, hvorpaa han lægger den paa Bordet som vilde han sige "Værsgo" .

Egon indvilliger efter en kort Tøven. Buckle viser ham Hemmeligheden med de tegnede(punkterede)Kort, af hvilket det endnu engang (som i Billede 9) vises i forstørret Form.

50de Billede.Spillet

I Klubben. Klubben er endnu tom. Tjenerne stiller Spillebordene frem og tænder Lysene m.m.

Klubtjeneren Henry bliver alene tilbage, pusler ved Anretningen, skænker et Glas Vin og tømmer det med Velbehag. Buckle kommer ind, ubemærket af Henry, sender et lurende Blik ud over Salen, ser Henry og gaar hen til ham. Buckle taler i en grov Tone til Henry, hvilket denne frabeder sig, idet han giver ham et køkt Svar. Buckle betaler ham, medens andre Klubmedlemmer kommer ind i Salen, hans Resttilgodehavende, idet han anmoder ham om at gaa straks.

De andre Medlemmer lytter nysgerrig til deres Samtale uden dog at blande sig ind deri.

Henry truer og sværger Havn og forlader Salen i samme Øjeblik som Egon kommer ind ad samme Dør.

Egon forhører sig om, hvad dette Optrin skal betyde, men Buckle slaar det med en Haandbevægelse hen som noget fuldstændig ligegyldigt. Man grupperer sig ved Bordet. Buckle besætter Bordet i Forgrunden.

Asta kommer sammen med von Neufeld og en noget provinsudseende Herre, der overalt forestilles som Gæst, hvorefter han sammen med Egon, Buckle og Neufeld tager Plads ved Bordet, medens Asta giver Tilskuerens Rolle. Der bringes Champagne og Spillet Begynder, idet den

fremmede Herre i Begyndelsen vinder og leende lyk-
ønskes af de tilstedeværende.

51de Billede.

Forræderiet

Paa Politistationen. Man ser hvorledes et Par Politi-
Vagtmestre (Overbetjente) kort og godt affærdiger al-
le Slags Folk. Henry kommer ophidsset ind og ønsker at
tale med Assistenten. Vagtmesteren forhandler først
med ham, han fastholder imidlertid kun at ville for-
handle med Assistenten i det foreliggende Tilfælde og
denne bliver derfor hentet.

Henry giver nu Assistenten Meddelelse om Falskspillet
og som Bevis fremtager han af sin Tegnebog Couverten
med de af ham opbevarede Kort. (som Billede 13).

Assistenten bliver forbløffet, prøver Kortene og lader
2 Detektiver gaa med Henry.

52de Billede.

Uventet Besøg.

Atter i Klubben (som Billede 50). Spillet fortsættes.
Provinsboeren sidder i stort Tab. Buckle spiller me-
get rolig, idet han stadig betragter Egon, der paa sin
Side spiller nervøs og ophidsset.

Pludselig viser Henry sig med begge Detektiverne og pe-
ger paa det Bord, hvor Egon og de Herrer Buckle og
von Neuhold sidder, bag hvis Stole der stiller sig

hver en Opdager, som pludselig lægger Haanden paa deres (Buckles og Neufeld) Skuldre og anholder dem. Almindelig Opstandelse ved Bordene. Asta træder hurtig hen til Egon og trænger ham (foran sig) hen i Baggrunden, hvor hun stiller sig foran ham, idet hun over Skulderen giver ham det Raad at forsvinde skyndsomt. Egon forsvinder, medens Opdagerne begynder at notere de øvrige Tilstedeværende.

53de Billede.

Et sidste Forsøg.

I den gamle Fyrstes Have, som i Modsatning til den unge Fyrstes Park ligger enkel og tarvelig foran en Villa. Drengene Arthur og Bob spadserer enkel og net klædte med deres gamle Bonne, som læser noget for dem af en Bog. Det gamle Fyrstepar kommer fra Villaen. Begge de Gamle hilser kærlig paa Børnene, men dog vemodige, sætter sig derpaa paa en Bænk og underholder sig med dem. Tjeneren kommer og meddeler den gamle Fyrste noget, dennes Ansigt formørkes og han anmoder sin Hustru om at gaa ind med Børnene.

Da alle er borte, giver han Tjeneren et Vink om at hente den besøgende. Egon kommer og bliver koldt og afvisende modtaget af den gamle Fyrste, der har Møje med at bekæmpe sin Bevægelse.

Nu følger en kort Samtale, under hvilken Egon endnu

ongang beder Fyrsten hjælpe sig. Fyrsten befaler ham at blive og gaar uden Hilsen til Villaen (venstre). Egon gaar ophidset frem og tilbage. En Tjener kommer med et Brev som Egon hastig aabner.

Afbrydelse af Billedet. Brevet vises.

Til Banqua di Roma. Undertegnede anmoder Banken om af mit Tilgodehavende at udbetale til Overbringeren Egon Spinarosa 500 Mark paa den Betingelse at denne forud skriftlig til Banken afgiver sit Kresord paa, inden seks Dage at forlade Europa. Luigi Fyrste Spinarosa. Fortsættelse af Billedet.

Egon kæmper et Øjeblik med sig selv, om han skal tilbagelevere Brevet. Saa stikker han Beviset i Lommen og gaar skyndsomt mod Havelaagen.

54de Billede.

Ved Havnen.

Ved Hamburgs Havn. (Bremen eller anden Havnestad).

Udvandrere sidder paa Kister og Kasser.

Mellemdækspassagerer. Broget Liv af Indskibningen i en Udvandrerdamper. Egon kommer, idet han selv bærer sin Bagage, og forhører sig hos flere af Udvandrerne. En af dem, Tommy Smith, amerikansk Type af ikke derangeret Udseende, tager idet han hemmeligt taxerer ham, sig af ham. Begge gaar henimod Skibets Landgangsbro.

55de Billede.Nyt Liv.

Mellemdækspassagerer i det smalle Rum, som Mellemdækket paa en Dampor, danner. I dette udfolder sig et Billede af Udvandrerne under Overfarten. (Skibet under fuld Fart). Et par spiller Kort paa et udbredt Sjal, en anden spiller paa Harmonika, medens et Par unge Piger synger dertil. Andre stirrer følelsesløse, siddende paa Kister og Vadsække, ned i Vandet. Fattigklædte Børn leger rundtomkring. Tommy Smith, Amerikaneren, sidder sammen med Egon og synes livligt at udvikle for ham Programmet for et Nyt Liv og at forklare ham en fælles Plan.

56de Billede.Den tidligere Fyrste som Kneipevert i Kalifornien

En kalifornisk Kneipe, som søges af Cowboys, Landarbejdere og Negere. Tommy og Egon deler Arbejdet som Vært og Kolner imellem sig, kun hjulpen af en smudsig Negerdreng. En livlig, men økel og raa Forretning. Alle Slags Bissekrømmere kommer ind og sælger ogsaa en Del af deres Varer, Knive, Læderpunge og lignende. Et derangeret (udlevet) udseende Menneske kommer ind med en Kampoplakat i Skænkestuen og snart danner der sig en tvangløs Gruppe om ham. [Plakaten viser i Kompebogstaver følgende Reklame:

A real European-princess - best dancer of Europe - woman of infinite grace - the sensation of U.S.A.

*at de siger Egon ser over for kortspillerne
sejer de også Syngt*

*a) alene. Programmet Syngt
med Kortene*

*b) Seem
for for
med Sang
og Spil.*

derunder paa Dansk: En egte europæisk Fyrstinde, Europas første Danserinde, Den graciøseste Dame i Verden. En Sensation for de forenede Stater) Egon har først ikke taget nogen Notits af Manden og Plakaten, men netop som han med en Whisky, han skal servere, vil gaa forbi Manden, falder hans Blik paa Plakaten. Han bliver staaende som fastnaglet. Tallerknen med Snapsen skælver i hans Haand og pludselig lader han den falde. Cowboys og andre Gæster omringer ham. Egon river sig løs og stiller nogle Spørgsmaal til Plakatbereren, som denne, skjulende sin Frygt under en vis Frækhed, besvarer. Atter trænger Gæsterne ind paa Egon med Spørgsmaal, men han vender dem Ryggen og forsvinder skyndsomt bag ved Skænken.

57de Billede.

Egon i sit fattige Kammer bagved Skænkestuen.

Han lukker Døren, krammer sin Kuffert ud og finder under Linned og Klæder en Revolver, hvis Tromle han prøver. Saa lader han den og stikker den med en heftig Bevægelse i Lommen (Brystlommen?).

58de Billede.

Hævner.

Primitivt Teater i det amerikanske Vesten, helt fyldt med et blandet Publikum. Ved Siden af Forhængen hæn-

ger en Kæmpeplakat:

»The princess will dance only once in the Collosseum. The princess will perform for the last time in our town, her contract finishes, she will return to Europe, having attained by her art not only enviable destination but loaden with a comfortable competency.

Derunder paa Dansk: Eneste Dans af Fyrstinde Spinaróza i Collosseum. Fyrstinden danser sidste Gang i vor By. Hendes Contrakt udløber. Hun rejser som en rig Dame tilbage til Europa.

Da Parkettet allerede er omtrent fyldt, trænger Egon sig i synlig ophidset Tilstand nøjsomlig frem gennem det i Gangen staaende Publikum. Han foreviser en Billet og tager Plads i første Række. Tæppet gaar op, Tilskuernes Bevægelse dæmpes.

Egon rejser sig halvt op og betragter lurende Scenen (Tribunen). Ferrari træder iført Kjole op paa Tribunen og siger nogle indledende Ord, hvorfor Publikum takker med Bifald. Saa gaar han ud i Baggrunden og fører Ellen ind fra Kulisserne, hun nejer for Publikum og begynder at danse. Neppe har Ellen gjort de første Trin, før Egon rejser sig helt op fra sin Plads og lynsnar trækker Revolveren frem og skyder.

I Baggrunden af Scenen springer et Spejl, hvorved antydes at Kuglen har forfejlet sit Maal. Ellen staar

halvt forskrækket, halv uforstaaende. Ferrari kommer hurtig frem fra Kulissen og raaber heftig gestikulerende til Publikum. Nogle af de Omkringsiddende har kastet sig over Egon, som man fratager Vaabnet. Politibetjente maa beskytte ham mod Mængdens Raseri, de tager ham mellem sig og fører ham bort.

59de Billedo.

Dommer Lynch.

2
 Foran Fængslet. En stor offentlig Plads. Fra alle Sider kommer til Hest og til Fods Lyncherne, Farmer, Cowboys, som forlanger den Mand, som har skudt paa en Kvinde, udleveret af de Politibetjente, som holder Vagt foran Fængslet. Da dette nægtes dem, staaer Rytterne af Hestene og lader nogle Kammerater holde disse. Den voksende Mængde foretager en Størm paa Fængslet, overmander Vagten og trænger ind.

60de Billedo.

I Cellen.

Egon, hvis Hænder er lænkede paa Ryggen, sidder paa en Brix og stirrer mørkt hen for sig. Da han synes at høre Larm, staaer han op og lægger Øret til Døren, forskrækkes og viger tilbage til venstre i Cellen. Døren slaas ind. Lyncherne styrter sig over ham og slæber ham opad Trappen for at holde Dem i det Fri.

Side Billede.En skrækkelig Genkendelse.

Paa Terassen til et primitivt Hotel i Byen.

Terassen fører ned til en Gade (Vej), der fortsætter sig ind til en Skov. Nogle Gæster bedre Farmer, sidder og spiser Frokost.

Ellen kommer, støttet af Werner og ledsaget af Ferrari og sætter sig ved et Bord ligeved Rampen. Medens Tjeneren kommer for at modtage hendes Ordre, nærmer sig fra en Sidegade Rytterskaren og Folkemængden som imellem sig fører Egon paa en Hest, hans Hænder er endnu bundne paa Ryggen.

Bevæget forhører Ellen og Herrerne sig hos Tjeneren, hvad dette Optog betyder. Men førend denne kan svare, har Werner rettet sin Feltkikkert (paa) mod den i nogen Afstand forbi dragende Rytterskare og giver (rækker) Kikkerten med et Udbrud af Forfærdelse til Ellen.

Ellen sætter Kikkerten for Øjnene, genkender aabenbart Manden paa Hesten og griber sig raadløs til Hovedet. Hvad skal hun gøre. Pludselig fatter hun en rask Beslutning og giver Befaling til, at der hurtigst mulig skal hentes Heste. N.B. Selv iler hun ned paa Pladsen, Herrerne følger hende (Paa dette Billede kan ved en Afbrydelse det vilde Tog, som de begge saa fra Terassen gennem Kikkerten vises).

(Skulde den fremstillende Kunstnerinde ikke være sikker nok som Rytterske, saa kan her benyttes en Vogn eller et Automobil, men er hun derimod en særlig god Rytterske saa kunde, i det Øjeblik, hvor Egon knæler ned, et Billede skydes ind, visende Ellen, Werner og Ferrari paa de gallopperende Heste langs Vejen mod Skoven.

62de Billede.

Retten.

Ved Skovkanten. Et Par Ryttere af Lyncherskaren kommer sprængende forud for de andre, udvælger et Træ og slaar om dets Grene en Lasso i Form af en Slynge, for deri at hænge Forbryderen, derefter kommer det øvrige Tøgs. Egon rives ned af Hesten og Karlene stiller ham under Træet og opfordrer ham til at knæle.

I dette Øjeblik kommer i rasende Galop til Hest, Ellen, Werner og Ferrari. Disse raaber allerede i Frastand til Lyncherne, at de skal holde inde.

Da de har naaet Lyncherne springer de af Hestene og Ellen, der endnu ikke kan tro paa det forfærdelige, der skal ske, gaar hen til den knælende Egon, der springer op og vil vende Hovedet bort.

Til Trods herfor genkender Ellen ham. Nu følger et stumt Spil af Ellen, hvorunder hendes Følelser fra Af-sky gaar over til Melidenhed.

Lyncherne, der har hyldet hende - nogle først efter at de hos andre har erfaret, hvem hun er - gør Anstalter til at fuldføre deres Værk, Da tager Ellen sig sammen og beder for den Dødsdømte. Hun underhandler med 2 Ordførere, som først ikke vil vide af noget, derpaa som Betingelse for Egons Løsladelse forlanger, at hun skal danse. Ellen bønfalder Lyncherne om at afstaa fra dette Forlangende, men Mændene bliver ved deres og gør paany Anstalter til Hængningen for at fuldføre denne. Da fatter Ellen, hos hvem Medlidenheden faar Overhaand, en heltedig Beslutning. Hun river sin Kjole af, draperer, hjulpen af Ferrari, der ligesom Werner befinder sig i stærk Ophidselse, Tøjet om Hofterne og danser Fandangoen under Træerne.

Da Danser er til Ende belønnes hun med stormende Jubel. Fangen bliver paa et Vink af Ellen, som imidlertid ikke mere ser paa ham, befriet for sine Lænker. (de gennemskæres?). Ellen giver Werner et Vink og denne overlader den Hest, han selv har redet, til Egon og trykker ham en Pung i Haanden.

Egon vil takke Ellen, men denne vender sig bort fra ham. Et Par Cowboys trænger sig mellem dem, tvinger ham til at stige til Hest og han rider uantastet bort.

JL En ganske ung Knægt nærmer sig Ellen, som støttet til Werner, kæmper med sin store Bevægelse.

Han trækker ubehændigt et Billede frem af sin Bluse

(?), som han forlegen tilbyder hende *beder hende skrive paa.*

(Afbrydelse af Billedet: Man ser et paa hvidt Pap
opklæbet Billede af Ellen i Pandango-Kostume, klip-
pet ud af en Avis)

Fortsættelse af Billedet. Ellen betragter Billedet
smilende og rørt. Det unge Menneske betyder hende,
at hun skal skrive noget derpaa. Han selv ^{knæler} bukker sig
og tilbyder sin Ryg som Skrivebord. *eller W. rækker hende*
Medens Lyncherne interesserede grupperer sig om dem
og kigger over Ellens Skulder, skriver hun: *li*

(Afbrydelse af Billedet. Bagsiden af Billedet vises
med Ellens Skrift "Til Erindring om Fyrstinde Spinaro-
za og hendes sidste og sværeste Dans før hendes Hjem-
vendelse til Europa") *Boz*
el. l.

Fortsættelse af Billedet. Lyncherne og Cowboys til-
jubler Ellen, sætter hende op paa Hesten, medens alle
andre gaar til Fods og trækker Hestene efter sig, og
paa denne Maade ledsages den ridende Ellen tilbage til
Byen.

Slutning.

N.B. Hvis det menes at være af større Virkning (hvad
jeg egentlig selv holder for det bedste) kan Filmen
ogsaa slutte med Fremvisning af Skriften paa Bagsiden
af Billedet.